

Західне Українське
Євангельсько-Баптистське
об'єднання, США

ВІСНИК

духовно-просвітницький інформаційний журнал

ПРАВДИ

THE WESTERN UKRAINIAN EVANGELICAL BAPTIST CONVENTION, INC. in the USA

2 (108) | 2010

Ісус вчора, сьогодні і навіки Той Самий

стор. 4

48-й з'їзд Західного Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання

стор. 20

читайте в номері:

4 Ісус вчора, сьогодні і навіки Той Самий
Фаїна Бородіна

6 “Вірую, тому що абсурдно”

8 Проти єретиків
Уривок із трактату Тертуліана “Проти єретиків”

10 Ми втрачаємо головне у суєті повсякденності...

12 Візьміть на себе ярмо Моє
Леонід Коровник

13 Послання Апостола Павла до Колосян 2:6-8
Пастор Павло Дем'яник

14 Маленькі дрібниці
Галина Мельник

48-й з'їзд

Західного Українського
Євангельсько-Баптистського
Об'єднання у Сполучених
Штатах Америки

стор. 20

18 Посвячення Дому Молитви в церкві міста Кент
Наталія Корназевич

24 У джунглях
Макс Лукаго

30 І врятував його з могили...
Олексій Вітрук

Західне Українське
Євангельсько-Баптистське
об'єднання, США

ВІСНИК духовно-просвітницький інформаційний журнал ПРАВДИ

The Western Ukrainian Evangelical Baptist Convention, Inc. in the USA

Головний редактор: Ігор ЗАВІРЮХА
Тел.: (253) 347-6600 | igorz7@hotmail.com

Відповідальний редактор:

Петро ЧИКЕРЕНДА
тел. (253) 335-7124,
e-mail: pchikerenda@gmail.com

Літературний редактор:

Наталія КОРНАЗЕВИЧ
тел. (253) 266-8367,
e-mail: natafedak@yahoo.com

Дизайн: Андрій ТРИГУБА

e-mail: andrey.triguba@gmail.com

Набір тексту: Ольга ВОЛЧКОВА

e-mail: kovcheg2001@ukr.net

**РОЗПОВСЮДЖЕННЯ В США
та в ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ:**

Василь Куманський: 5540 Date Ave., Sacramento,
CA, 95842, USA | (916) 723-9243
e-mail: vasyel@netzero.net
Жанна Шевчук: тел.: (916) 532-4914

**РОЗПОВСЮДЖЕННЯ В УКРАЇНІ
та країнах СНД:**

Леонід Кришук, тел. 8 (050) 378-02-33,
e-mail: krishchuk@gmail.com

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Herald of Truth 37603 28th ave. S
Federal Way, WA 98003 USA
fax (253) 939-3015, tel. (253) 835-2182

**Журнал видається на добровільні пожертви
та кошти передплатників.
річна ціна з пересилкою становить — \$25,
бажаючи підписатися на журнал, надсилайте
свої пожертви на адресу:**

Herald of Truth
5540 Date ave. Sacramento, CA 95842 USA.

**ПІДТРИМАЙТЕ ПРАЦЮ ОБ'ЄДНАННЯ
ПОЖЕРТВАМИ:**

The Western Ukrainian Evangelical Baptist
Convention
5540 Date Ave. Sacramento, CA 95842, USA

**При передруку посилання на “Вісник правди”
обов'язкове. Редакція не завжди поділяє думки ав-
торів матеріалів, що друкуються. Надіслані матері-
али не рецензуються і назад не повертаються.**

Підписано до друку з оригінал-макету __. __. 10. формат
84x106/16. Бумага Finesse. Друк офсетний. Ум. друк. арк. 8.
Обл.-вид. арк. 2,8. Кількість 800 прим.
Віддруковано: Релігійне товариство “Місійна книжкова фа-
брика “Християнське життя” м.Луцьк, Україна,
тел. (+38 0332) 71-08-74

№2, 2010

Незмінність Христа

Мир Вам, шановні читачі, улюблені брати та сестри! Щиро вітаю Вас любов'ю незмінного нашого Господа Ісуса Христа.

Більше 20-ти століть особа Христа є унікальною. В цілому світі про Нього розмірковують, сперечаються, доказують, визнають чи відкидають, або просто нехтують. Біблія свідкує людям, що Ісус Христос — Спаситель світу, а також Господь кожного, хто вступив з Ним в завіт через святе, по вірі водне хрещення.

На Ньому повністю виконуються слова прощства старця Семена (стрітєннє): *“Ось признаний Цей багатьом на падіння й установа... і на знак спєречання”* (Лк.2:34). Та й Сам Христос питає учнів Своїх: *“За кого народ вважає Мене, Сина Людського?”* (Мт.16:13).

І це питання також перед нами: — за кого ми рахуємо Його?

Він — Син Божий! Євангеліє свідкує про Його поведінку і вчення: — Він говорив як владу маючий, і в Ньому не було гріха та лєстошчів. В присутності людей Ісус Своєю могутністю впокоряє стихії, виліковує, підіймає з мертвих і т.д. Також, Христос — є Бог вічний і знає потаємне. Учні та інші люди зі своїми думками і гріхами відкриті були Йому. Йому не потрібно було свідків.

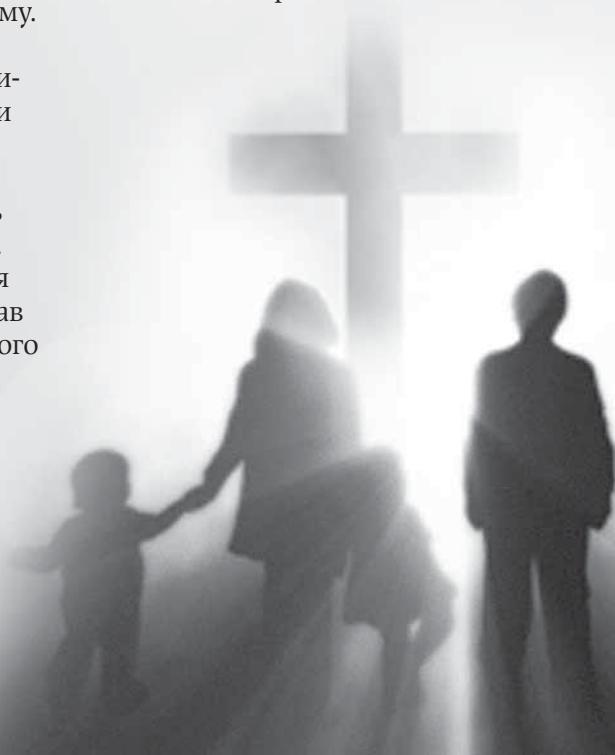
Ісус Христос — Спаситель світу та грішників. Він не тільки відкривав гріх і переступи людей, але давав поради як звільнитися від зроблених і діючих гріхів. Разом з тим Він закликав до покаєння, щоб звільнитися від гріха і подавав силу перемогти спокуси. Христос помер за гріхи людей і воскрес для їх оправдання. Він переміг смерть, зруйнував пекло, вмертвив гріх. Він не осудив покаєного

розбійника, а перевів його через смерть до вічного життя.

Для одних Христос є міф, для інших, просто — церковна особа. Та для віруючого — Він Бог, Спаситель, Господь і Хранитель. Він вчора був таким, Він сьогодні такий і повіки Той Самий. Він могутній і сьогодні вислухати, порадити, вилікувати, захистити, зберегти, спасти, простити гріх, звільнити і очистити від гріха, зробити новим чоловіком, воскресити мертвих від гріха невір'я.

Наш Христос є незмінний у Своїй силі та своїх Божественних якостях, у Своїй поведінці, в Своему слові, а також в Своему вченні. На підставі Євангелії ми закликаємо вас, шановні читачі, на сторінках цього примірника, зміцнити серця цією благодаттю, та не захоплюватися всілякими іншими чужими науками, що ні користі не приносять, а тільки руйнують серця та взаємостосунки (Євр.13:7-9).

Будьте щасливі! Рясних Вам Божих благословень! Щиро ваші, Завірюха Ігор та редколегія “Вісника Правди”.

Ісус вчора, сьогодні і навіки Той Самий

Я думаю, що більшість віруючих емігрантів в США є віруючими не в першому поколінні. Ми з раннього дитинства вже ввібрали в себе від батьків і від своїх церков основи євангельсько-баптистського віровчення. Тут у нас підрастає і дорослішає нове покоління. Чи встигаємо ми в напруженій трудовій обстановці поглиблювати й оновлювати свої пізнання в Слові Божому, викладати дітям і онукам чисте вчення з Біблії та іншої духовної літератури? Чи готові вони дати звіт в надії: у що вони вірять, що є основним і безкомпромісним у їхньому віросповіданні і за що вони люблять свою церкву?

Перед нами стоїть відповідальне завдання навчити дітей досліджувати Писання і розуміти Слово. Потрібно прищеплювати їм любов і потребу до постійного читання Біблії, а також навчати наших молодших за віком і по вірі основам християнського життя. Чи вивчили ви напам'ять, після неодноразового детального розбору, основні правила християнського життя (Рим. 12 розділ)? А захоплене поклоніння нашому Господу Богу Ісусу Христу (*Фил.2:1-18*)? А про духовну свободу та повноту Закону, про життя за тілом або за Духом (*Гал.5:13-26*)? Чи відчувають себе діти у всеозброєнні Божому перед випробуваннями та спокусами?

Нам треба навчити наше молодше покоління молитися, постити, долати спокуси, знати і використовувати свої духовні дари, виробляти у себе характер та якості, властиві Христу, сповідатися, спілкуватися, вести християнський спосіб життя, брати участь у житті церкви, знати і виконувати Божу волю (*Еф.5:17*). Ми будемо успішні в виконанні волі Божої, якщо завжди будемо:

1. Молитися і смиренно шукати волі Божої (*Мт.6:10*). Секрет пізнання волі Божої — це щире бажання виконувати її.
2. Знати Біблійні принципи і уважно читати Слово Боже. Воля Божа і Слово Боже нероздільні.
3. Ставити вище за все інтереси Божі (*Мт.6:33*).

Взаємини не є спілкуванням і положення не є способом життя. Наше положення у Христі — це те, як бачить нас Бог через зроблене для нас Христом. Наш спосіб життя — це те, як ми живемо в повсякденності.

Звичайно, ми в житті повинні прагнути до того, щоб відповідати положенню, яке ми займаємо. Отже, якщо у Христі ми святі (*Кол. 3:12*), ми вмерли для гріха (*Рим. 6:2*), ми праведні (*Фил. 3:9*), ми досконалі (*Євр. 10:14*), ми обрані Богом (*1 Петр. 1:2*), то в практичному житті ми повинні прагнути до святості (*1 Петр. 1:6*), ми повинні вважати себе за мертвих для гріха (*Рим. 6:11*), ми повинні праведно жити (*1 Ів. 3:7*), ми повинні прагнути до досконалості (*Фил. 3:12*), ми повинні бути впевнені у своїй вибраності (*2 Пет. 1:10*). Тому ми маємо справу з різними попередженнями, умовляннями і покараннями віруючих. Бог запрошує нас стати біля Його престолу в щирості і в повній впевненості (*Євр. 10:19-22*).

Коли ми читаємо Писання, не можна забувати, що Слово Боже не те ж саме, що наші почуття. Кожне твердження Боже — це одкровення, що виходить із Його Слова. І в нього треба вірити, тому що Бог так говорить, а не тому що ми переживаємо те чи інше почуття. У Христі нам милостиво даровані:

- ♦ Відкуплення і прощення гріхів (*Кол. 1:14*);
- ♦ Виправдання. Ми невинні постаємо перед Богом, оскільки ми в Ісусі Христі (*Рим. 8:1*).
- ♦ Освячення. Бог відокремлює нас у Христі заради Його власних вічних і святих цілей (*1 Кор. 1:3*).

Такі глибокі благословення, дані нам по благодаті Божій, повинні наповнювати кожного з нас посвяченням, яке ніколи не повинне зменшуватися. Ми повинні бути наповнені славою Господа (*2 Кор. 3:18*). А якщо ми намагаємось дивитися тільки на себе, звертати увагу на свої власні почуття, то ми робимо неправильно. Ми повинні бути славою Божою (*1 Кор. 1:31*; *2 Кор. 4:6-7*). Коли ми в центрі життя ставимо Ісуса Христа, нашого воскреслого Господа, наші серця наповнюються любов'ю і поклонінням Йому, безцінному Агнцеві Божому (*Об. 5:9-13*). А Христос вчора, сьогодні і навіки той же! І ми покликані до поглиблення і зміцнення нашої віри в нашого Господа, Бога Отця, Сина Ісуса Христа і Святого Духа. Амінь.

• Фаїна Бородіна.

Квінт Септімій Флоренс Тертуліан

є найбільш яскравим виразником впевненості про несумісність філософії та християнського віровчення, тієї основоположної лінії, що була сформульована у “Посланнях апостола Павла” і наголошувала, що християнське одкровення “усуває мудрість світу сього”. Тертуліан уперше виразив концепцію Трійці. Поклав початок латинській патристиці й церковній латині – мові середньовічної західної думки.

Народився Тертуліан у Карфагені в 155(165) році. Його батько був сотником військової залоги в м. Карфаген. Місто славалося одним із кращих осередків науки в державі. Звісно, Тертуліан здобув високу освіту. Зокрема, досконало вивчив грецьку мову та здобув знання з риторики й права. Був обізнаний у медицині. Перемістився в Рим, де став вивчати риторику й філософію, а пізніше – право. Швидше за все, його отождолення з юристом Тертуліаном, що згадується в Дигестах Юстиніана, не обґрунтовані. Після повернення в рідний Карфаген (тоді йому було близько 35 років), у 90-х роках II століття він прийняв хрещення й став ревним християнином. У 195 р. він одружився, однак це не завадило йому стати пресвітером. У цей період його життя він написав більшість своїх апологетичних творів. Однак приблизно через 10 років пішов до аскетичних малоазійських сектантів-монтаністів. У

Вірую, тому що абсурдно

Ці слова належать одному з найбільш видатних ранньохристиянських письменників та теологів, автору 40 трактатів, з яких збереглося 31 – Тертуліану.

вченні монтаністів його притягало чекання близького кінця світу й строгий аскетизм, але незабаром він порухував навіть монтаністів недостатньо моральними й заснував власну громаду, що проіснувала не менш століття після його смерті. Помер Тертуліан у глибокій старості, але коли точно – невідомо, у своєму рідному місті, залишившись загадкою як для своїх сучасників, так і для нас. Самі пізні з його збережених праць не могли бути написані пізніше 220 року.

Тертуліан висуває тезу про несумісність віри та розуму, наголошуючи, що сила віри прямо пропорційна безглуздості положень, у які віриш.

Доводячи тезу про несумісність філософії та християнського віровчення, Тертуліан став раннім виразником його практичного розуміння. Воно виходить із того, що соціальна функція філософії відмінна від релігії. Соціальна функція є незалежною від того чи іншого філософського обґрунтування, якого вона, власне, не потребує. Між Афінами та Єрусалимом, між Академією та церквою, між язичниками-єретиками та християнами не може бути нічого спільного. Після Христа немає потреби в якій-небудь допитливості, а після Євангелія немає потреби в дослідженнях. Відкидаючи філософію Платона, Аристотеля, Епікура, Геракліта, Емпедокла, він проголошує філософів патріархами єретизму.

Погляди Тертуліана та Богослівське вчення

Богословські погляди Тертуліана формувалися в контексті його полеміки з різними гностичними єресями, що підточували Церкву зсередини. У книзі “Спростування єретиків” Тертуліан пише :

“...Усяке вчення, що співпадає з вченням корінних апостольських церков, настільки ж древніх, як і сама

віра, незаперечно є правдиве, тому що воно церквами прийняте від апостолів, апостолами від Ісуса Христа, Ісусом Христом від Бога, отже, усяке інше вчення повинне бути помилкове, противне істині... Залишається довести, що вчення наше... походить від апостолів. Ми маємо спілкування з апостольськими церквами, тому що наше вчення нічим не відрізняється від їхнього вчення: це наш доказ."

Обговорюючи походження ересей, Тертуліан у всьому винить поганську філософію. З типової для неї нездатності до компромісу, до помірного бачення всіх сторін предмета, Тертуліан у всіх бачить лише чорне або біле. Він був першим богословом, що сформулював знамените — так ніколи й не вирішене протиріччя "Афіни — Єрусалим, академія — Церква, філософія — християнство".

"Єретичне вчення є людське й бісівське... Філософія відважилася досліджувати природу Божу. Нічому доброму навчитися у філософів не можна, і філософія є причиною всіх лих та ересей. Єдиним об'єктивним критерієм істини є правило віри: Чому навчитися від тих, які не вміють нічого іншого робити, як руйнувати? Якого світла чекати там, де все темрява?"

Тертуліан викладає правило віри :

"От правило або Символ нашої віри. Ми сповідаємо його всенародно. Ми віруємо, що існує єдиний Бог, Творець миру, дїставши його з незначності Словом Своїм, породженням раніше всіх віків. Ми віруємо, що Слово це є Син Божий, що багаторазово був з патріархами під ім'ям Бога, що вдохновляв пророків, зійшовши натхненням Бога Духа Святого в утробу Діви Марії, що втілювався й породжений від неї ; що Слово це є Господь наш Ісус Христос, що проповідував новий закон і нову обітницю Царства Небесного. Ми віруємо, що Ісус Христос створив багато чудес, був розп'ятий, у третій день після Своєї смерті воскрес, піднісся на небо, де сів по правиці Батька Свого; що Він замість Себе послав Духа Святого, щоб просвіщати й керувати Своєю Церквою; що, нарешті, Він прийде з великою славою дарувати Своїм святым життя вічне й невимовне блаженство й засудити злих людей у вогонь вічний, воскресивши тіла як наші, так і всіх інших людей."

Величезна заслуга Тертуліана полягає в тому, що він уперше в історії християнської думки виклав учення про Трійцю. Так, він говорив, що Син має ту ж сутність, що й Батько; і що Дух Святий виходить від Батька через Сина; він уперше живив слово "Трійця" по-латинському; і, нарешті, він учив, що Батько, Син і Дух Святий володіють одною божественною природою.

У своїх творах на моральні теми Тертуліан серед безлічі інших проблем обговорює християнське відношення до військової служби. У книзі "Про ідолопоклонство" пише:

"Тепер подивимось, чи може віруючий християнин іти на військову службу й, чи можливо допускати військових ставати християнами, хоча б вони були простими солдатами, так що їм немає необхідності робити жертвоприносини, або ж виносити смертний вирок. Немає нічого загального між божественною й людською присягами, між прапорами Христа й прапорами диявола, між табором світла й табором темряви... і, обеззброївши Петра, Господь рознуштисв пояс усякому солдатові, починаючи відтоді й надалі."

Відносно шлюбу Тертуліан був прихильником абсолютної моногамії. Ось що радить він своїй дружині ("Послання до дружини") на випадок його (Тертуліана) смерті:

"Отже, якщо я вмиру раніше тебе з волі Божої, то не хто інший, як Бог, зруйнує шлюб твій. Навіщо ж тобі відновлювати те, що Бог зруйнував? Навіщо відмовлятися від дарованої тобі волі, щоб накласти на себе нові пуга?! Можна судити, яку шкоду приносить другий шлюб святості, коли ми звернемо увагу на устав Церкви й на постанови апостолів, які обирали в єпископи тільки" А єпископ має бути бездоганний, муж однієї дружини, тверезий, невинний, чесний, гостинний до приходнів, здібний навчати." (1Тим.3:2) і допускали до священнослужби тільки вдів," А вдову вносити до списку не менше, як шістдесятлітню, **що була за дружину одному чоловікові.**" (1Тим.5:9), щоб жертвник Божий перебував завжди чистий і безгрішний."

На закінчення приведемо ще один цікавий приклад морального вчення Тертуліана. У наставлянні до жінок щодо вбрань, зачісок і прикрас говорить не тільки його строга аскетична вдача, але й негативне відношення до досягнень техніки й ремесел, які дозволяють людям спотворювати, і прикрашати єство, не піклуючись про свою внутрішню красу перед Богом:

"Так, відносно вашого одіяння й безлічі вбрань і прикрас ви повинні всіляко відтінати, відкидати й виганяти цю зайву для вас непомірну розкіш. Яка для вас користь, що люди будуть бачити на вашому обличчі ознаки християнина благочестивого, смиренного, простого, скромного, що погоджується із правилами Євангелія, тим часом як у всіх інших частинах вашої зовнішності ви станете виставляти суєтну пишність і непристойну зніженість? Легко зрозуміти, як розкіш ця противна християнській чистоті і який шлях вона прокладає до найбільшого безладу... Це так справедливо, що без допомоги цієї розкоші добре складене обличчя, звичайно, вважається красою другорядною, неприємною, позбавленою принадностей своїх... Навпроти, при недоліку природної краси люди додають їй рум'янець, білилом та іншими засобами."

бстави́ни тепе́рішнього часу особливо спо-
ну́кують нас до наступного нагадування: ми не
повинні дивуватися сучасній безлічі ересей — ні
тому, що вони існують (тому що існування їх
було передбачено: *“Стережіться фальшивих пророків,
що приходять до вас ув одежі овечій, а всередині хижі
вовки.”* (Матв.7:15) *“А Дух ясно говорить, що від віри
відступляться дехто в останні часи, ті, хто слухає духів
підступних і наук демонів, хто в лицемірстві говорить
неправду, і спалив сумління своє, хто одружуватися за-
бора́няє, наказує стримуватися від їжі, яку Бог створив
на поживу з подякою віруючим та тим, хто правду
пізнав.”* (1 Тим.4:1-3), ні тому, що вони підривають чиюсь
віру (вони для того й існують, щоб віра зміцнялася у випро-
буваннях). Виходить, суєтно й непомірковано дивуються
тому, що ересі мають силу.

Ми ж не дивуємося з того, що існує лихоманка, при-
значена в числі інших смертоносних і болісних недуг на
погибель людини (а вона існує), ні тому, що вона губить
людей, тому що для цього вона й існує. Тому, якщо ми жа-
хаємося, що ересі, послані для ослаблення й погибелі віри,
нам варто було б жажнутися тому, що вони взагалі існують:
раз вони є, то мають силу, а раз мають, то й існують. Проте,
лихоманка як зло й по своєму призначенню, і по своїй
дії, звичайно, нам скоріше огидна, ніж чудна; наскільки в
наших силах, ми бережемося від її, не маючи можливості
знищити.

Навпроти, ересям, які несуть вічну смерть і полум'я
жорстокого вогню, дехто прагне дивуватися за велику їхню
силу, ніж цієї сили уникати, хоча цілком здатний уникнути
її. А тим часом вони й не будуть мати такої сили, якщо цій
силі перестануть дивуватися. Адже в спокусі впадають
саме тоді, коли дивуються, або, навпроти, оскільки впа-
дають, то й дивуються, — начебто сила ересей виникає з
якоїсь істини. І, щоправда, дивно, що зло має таку силу;
але лише тому, що ересі сильні для тих, хто слабшав у
вірі. У змаганні кулачних бійців і гладіаторів найчастіше
хтось перемагає не тому, що хоробрий, і непереможний, а
тому, що переможений був слабкий. А потім цей же самий
переможець, вийшовши проти сильного супротивника, іде
переможеним. Не інакше й з ересями: вони сильні завдяки
чийсь слабості, але неспроможні, якщо зустрічають міцну
віру.

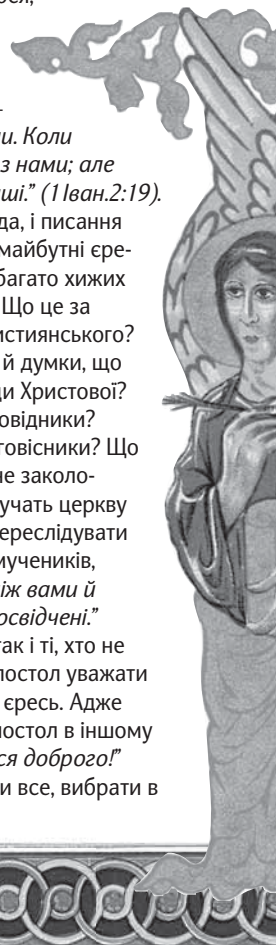
Ті, хто по своїй слабості піддається ересям, звичайно,
завблюють якісь особи, уже захоплені ересю. Чому ж ті
або інші, люди дуже віруючі, розсудливі, зовсім свої в
церкві, перейшли на чужу сторону? Хто, задаючись таким
питанням, не відповість сам собі, що не можна їх уважати
ні віруючими, ні розсудливими, ні своїми, раз їх змогли
заманити ересі? І що дивного (думаю я), якщо хтось, що
колись уважався надійним, потім відпадає? Саул, добрий
чоловік, потім гине від заздрості; Давид, чоловік добрий
по серцю Господньому, потім став винний в убивстві й
розпусті; Соломон, обдарований від Бога всією благодаттю
й мудрістю, схилений жінками до ідолопоклонства. Тільки
одному Сино́ві Бо́жому дано було бути без гріха. Якщо
єпископ, диякон, удова, діва, наставник або навіть мученик
відпа́дуть від правила віри, — невже треба буде думати, що
в ересі є істина? Що ж, ми віру затверджуємо по особах,

чи особу по вірі? Ніхто не мудрий, ніхто не вірний, ніхто не
великий, якщо він не християнин: *“А хто витерпить аж до
кінця, той буде спасений.”* (Матв.10:22). *“Великий в пораді
й могутній у чинах, що очі Твої відкриті на всі дороги
людських синів, щоб кожному дати згідно з його дорогою
та згідно з плодом його чинів.”* (Єр.32:19). *“Та Господь
сказав Самуїлові: Не дивись на обличчя його та на висо-
кість зросту його, бо Я відкинув його Собі! Бо Бог бачить
не те, що бачить людина: чоловік бо дивиться на лице, а
Господь дивиться на серце.”* (1 Сам.16:7). Ті, які знали, що
Він є Слово життя й прийшов від Бога, були Його супутни-
ками до кінця, хоча Він лагідно пропонував вийти і їм, якщо

Проти єретиків

вони того бажають. І не так важливо, якщо Його апостоли
покинули — Фігел, і Гермоген, і Філіт, і Гіменей: адже й сам
зрадник Христа був з апостолів. Ми дивуємося,
якщо хтось залишає Його церкву, але ж
те, що ми терпимо за прикладом Самого
Христа, і показує, що ми — християни.
Вони вийшли від нас, — говорить апостол, —
*“Із нас вони вийшли, та до нас не належали. Коли
б були належали до нас, то залишилися б з нами; але
вийшли, щоб відкрилось, що не всі вони наші.”* (1 Іван.2:19).

Будемо краще пам'ятати вислови Господа, і писання
апостольські, тому що вони прорікали нам майбутні ере-
сі, і вказували уникати їх. Господь учив, що багато хижих
вовків прийде в овечих шкірах (Матв. 7:15). Що це за
шкіри овець, як не зовнішній вигляд ім'я християнського?
Що таке хижі вовки, як не підступні почуття й думки, що
ховаються всередині на розкрадання череди Христової?
Що суть лжепророки, як не помилкові проповідники?
Що суть лжеапостоли, як не підроблені благовісники? Що
суть антихристи, — тепер і повсякчас, — як не заколо-
тники проти Христа? Нині ересі не менше мучать церкву
мінливістю вчень, як коли антихрист буде переслідувати
її жорстокістю гоніння: але гоніння створює мучеників,
а ересь — тільки відступників: *“Бо мусять між вами й
поділи бути, щоб відкрились між вами й досвідчені.”*
(1 Кор.11:19), — як ті, хто встояв у гоніннях, так і ті, хто не
прихилився до ересей. Тому й не наказує апостол уважати
людьми досконалыми тих, хто міняє віру на ересь. Адже
вони всі тлумачать по-своєму, — тому що апостол в іншому
місці сказав: *“Усе досліджуючи, тримайтеся доброго!”*
(1 Сол.5:21); але хіба не можна, досліджуючи все, вибрати в
омані яке-небудь зло?

Далі, апостол осуджує розбіжності й розбрати, які без сумніву суть зло, то слідом приєднує і ересі. Що він зараховує до зла, то, звичайно, і проголошує злом, і навіть більшим, тому що говорить, що повірив [словам] про незгоди й розбрати, знаючи, що слід бути навіть і ересям. Він повідомляє, що легше повірив у менше зло, маючи на увазі більше. Зрозуміло, він упевнився в злі не тому, що ересі благі, але щоб застерегти. І якщо вся голова сповнена духом збереження єдності й утихомирення поділів, — а ересі віддаляють від єдності, чим розколи й розбрати, — то, без сумніву, він і ересі піддає такому ж осудженню, як розколи й розбрати. А тому він не вважає митецькими тих, які звернулися в ересь, тому що особливо звучить такого роду відхилення, повчаючи: *“Тож благаю вас, браття, Ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі говорили те саме, і щоб не було поміж вами поділення, але щоб були ви поєднані в однім розумінні та в думці одній.”* (1 Кор. 1:10), — чого ересі саме й не дозволяють.

Чого довше говорити про це, коли той же Павло, що й в іншому місці зараховує ересі до тілесних злочинів, — у посланні до Галатів, — пропонує Титові відвернутися від єретика після першого напоумлення. Але майже в кожному посланні, невпинно повторюючи про необхідність уникати мінливих учень, тобто ересей: їхні плоди й суть мінливого вчення, названі грецьким словом “ересь”, воно означає вибір думки. Тому апостол і сказав, що єретик засуджений самим собою, що він сам вибрав собі те, у чому засуджується. Нам же не можна нічого вводити по нашому призволенню. Наші наставники — апостоли Господні; самі вони не обирали по своєму призволенню нічого, що хотіли б увести, але, навпроти, прийняли вчення від Христа, вірно передавали народам. *“Але якби й ми або Ангел із неба зачав благовістити вам не те, що ми вам благовістили, нехай буде проклятий!”* (Гал. 1:8). *“І не дивно, бо сам сатана прикидається анголом світла!”* (2 Кор. 11:14).

Все це вчення людське й демонське, що лестить слух: *“А Дух ясно говорить, що від віри відступляться дехто в останні часи, ті, хто слухає духів підступних і наук демонів.”* (1 Тим. 4:1). *“Настане бо час, коли здорової науки не будуть триматись, але за своїми пожадливостями виберуть собі вчителів, щоб вони їхні вуха влещували. Вони слух свій від правди відвернуть та до байок нахилияться.”* (2 Тим. 4:3,4) — і породжено винахідливістю поганської мудрості, що Господь називає дурістю: *“Але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і немічне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильне.”* (1 Кор. 1:27) немудре світу обрав Він для посоромлення навіть самої філософії. Вона, звичайно, є матерія поганської мудрості, безрозсудна тлумачка Божественної природи. Саме від філософії — ересі. Звідси якісь невизначені форми і трійність людини (trinitas hominis) у Валентина:

був він платонік. Звідси й Маркионів Бог, що краще за свою безтурботність: цей прийшов від стоїків. А епікурейці особливо наполягають на думці, що душа гине. І всі філософи подібні в тому,

щоб заперечують воскресіння тіла. А де матерія зрівнюється з богом, там учення Зенона; де мова йде про вогненного бога, там виступає Геракліт. Той же предмет обговорюється в єретиків і філософів, ті ж питання повторюються: звідки зло й чому? звідки людина і який образ? І, що недавно запропонував Валентин, звідки Бог? Звичайно, від думки й передчасних пологів. Жалюгідний Аристотель! Він склав для них діалектикове мистецтво будувати й руйнувати, удавану у твердженнях вертку в помилках, недалеко в доказах, діяльну в сперечках, тяжку навіть для самої себе, що трактує про все, але так нічого й не з'ясовує. Звідси їхні нескінченні вигадки й родоводи, і марні питання, і слова, повзучі, як рак. *“Як я ішов до Македонії, то просив тебе зостатися в Ефесі, щоб ти заборонив декому навчати інакше, не зважати на байки та на безкінечні родоводи, які радше спричиняють сварки, ніж Боже утвердження у вірі.”* (1 Тим. 1:3,4). *“Вистерігайся нерозумних змагань, і родоводів, і спорів, і суперечок про Закон, бо вони некорисні й марні.”* (Тим. 3:9). *“Стережися ж базікань марних, бо вони ще більше провадять до безбожності, а їхнє слово, як рак, буде ширитися. Від таких Пименей і Філіт, що вони погрішилися в правді, казавши, що воскресіння було вже, і віру деяких руйнують.”* (2 Тим. 2:16-18). Утримуючи нас від них, апостол особливо вказує, що мусимо остерігатися філософії, коли пише до Колосян: *“Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією та марною оманю за переданням людським, за стихіями світу, а не за Христом.”* (Кол. 2:8). Був він в Афінах, і там у зборах довідався цю мудрість людську, гадательницю й перекручувача правди; довідався, що вона сама розділилася на численні ересі через безліч сект, протилежних одна одній.

Отже: що Афіни — Єрусалиму? що Академія — Церкви? що єретики — християнам? Наше визнання — з Соломоном, а він і сам передавав, що Господа необхідно шукати в простоті серця: *“Щоб пізнати премудрість і карність, щоб зрозуміти розсудні слова, щоб прийняти напоумлення мудрости, праведности, і права й простоти, щоб мудрости дати простодушним, юнакові пізнання й розважність.”* (Пр. 1:2-4). Так запам'ятайте все це, хто хотів зробити християнство й стоїчним, і платонічним, і діалектичним. У допитливості нам немає потреби після Ісуса Христа, а в пошуках правди — після Євангелія. Раз ми віримо [у щось], то не бажаємо вірити нічому понад це: тому що в це ми віримо насамперед, і немає нічого більше, у що ми повинні б повірити.

• Уривок із трактату Тертуліана “Проти єретиків”

Ми втрачаємо головне у суєті повсякдення

Якщо ми не можемо знайти час на те, щоб ненадовго зупинитися і послухати один з найкращих музичних творів; якщо темп сучасного життя настільки всепоглинаючий, що ми стаємо сліпі і глухі до таких речей, то подумаймо, як багато ми втрачаємо у суєті життя.

Холодним січневим ранком на станції метро Вашингтона зупинився чоловік і почав грати на скрипці. Впродовж 45 хвилин він зіграв шість творів. Оскільки був час пік, повз нього пройшло більше тисячі людей, більшість з яких поспішали на роботу.

Ось чоловік середніх років звернув увагу на музиканта. Він сповільнив свій крок, зупинився на декілька секунд і пішов далі у своїх справах.

Хвилину опісля скрипаль отримав свій перший заробіток: жінка кинула гроші у футляр і не зупиняючись продовжила свій крок.

Ще декілька хвилин потому якийсь чоловік сперся ліктем до стіни і почав слухати, але згодом, глянувши на годинник, пішов далі.

Найбільша увага музикантові дісталася від трирічного хлопчика. Мама в поспіху вела його за собою, але хлопчик зупинився, щоб подивитися на скрипаль. Мама потягнула трохи сильніше, і хлопчик поплентався за нею, постійно оглядаючись. Ця ситуація повторювалася і з іншими дітьми. Усі без винятку батьки не дали їм затриматися ні на хвилину.

За 45 хвилин гри тільки шість людей ненадовго зупинилися і послухали, ще 20, не зупиняючись, кинули гроші. Заробіток музиканта становив 32 долари.

Ніхто з перехожих не знав, що скрипаєм був Джошуа Белл – один із найкращих музикантів у світі. І грав він один із найскладніших коли-небудь написаних творів, а інструментом йому служила скрипка Страдіварі вартістю у 3,5 мільйона доларів.

За два дні перед виступом у метро на його концерт в Бостоні, де середня вартість квитка становила 100 доларів, був аншлаґ. Гра Джошуа Белла в метро була частиною соціального експерименту газети "Вашингтон пост" про сприйняття, смак і пріоритети людей.

Метою експерименту було визначити, чи відчуваємо ми красу в буденному середовищі у невідповідний момент, чи зупинимось, аби оцінити її? Чи розпізнаємо талант за несподіваних обставин?

Один із висновків цього експерименту може бути наступним:

якщо ми не можемо знайти час на те, щоб ненадовго зупинитися і послухати один з найкращих музичних творів; якщо темп сучасного життя настільки всепоглинаючий, що ми стаємо сліпі і глухі до таких речей, то подумаймо, як багато ми втрачаємо у суєті життя. Дуже багато.

Кденності...

НОВИНИ

Закон про охорону здоров'я

Президент США підписав ухвалений Конгресом закон про реформу охорони здоров'я. Закон розширяє страхування здоров'я на понад 30 млн. досі незастрахованих американців. Адміністрація Обами пояснює, що хоч реформа коштуватиме 940 млрд. доларів, це з часом зменшить дефіцит бюджету через поступове зниження медичних витрат. Республіканці одноголосно проголосували проти реформи в обох палатах Конгресу. Вони заперечують передбачуване скорочення дефіциту, великі розбіжності викликає також можливість фінансування абортів з грошей платників податків. "Реформа є перехопленням служби здоров'я урядом" — пояснюють вони.

Учені досліджуватимуть "біблійних тварин"

Вперше дослідники Біблії, історики, археологи, криптозоологи і герпетологи об'єднали свої зусилля для того, щоб дослідити таємничих тварин Біблії, зібравши всю інформацію в двогодинному документальному фільмі, який транслюватиметься на каналі Animal Planet, — повідомляє Християнський Мерапортал inventory.org із посиланням на [Christian Telegraph](http://ChristianTelegraph.com) і [ASSIST News Service](http://ASSISTNewsService.com).

"Дослідження вчених і істориків перетворилися на провокаційний фільм, який підведе глядачів ще ближче до віри і ясності біблійних текстів, — говорить в прес-релізі. — Фільм пояснить, яка саме змія спокусила Єву в Едемському саду, яка "величезна риба" проковтнула Йону, яка "змія" спровокувала біблійний вихід і ін."

"У "Біблійних тваринах" ми застосували свіжий підхід, як до візуального сприйняття, так і до інтелектуального наповнення найвідоміших біблійних історій, — сказала продюсер Рік Естер Біансток. — Я думаю, глядачі будуть справді здивовані інформацією, яку ми виявили про деяких біблійних тварин, про яких ми чуємо з самого дитинства".

Візьміть на себе ярмо Моє

Христос народився в Юдеї, Палестина, але прожив Свою молодість у чудовій сільській місцевості у Галілеї. Та область пишалася чудовими краєвидами: на сході Галілейське море і річка Йордан, а на заході Середземне море. Там росли дуби, кедрі й пальми. Населення вирощувало на родючому ґрунті городину, виноград, маслину, сіяло пшеницю, ячмінь тощо. У цій же провінції Христос почав діяльність відкритого служіння — спасати людей від їхніх гріхів — Мт. 1:21. Цікаво зауважити, що 11-ть із 12-ти Його апостолів походили з Галілеї. Христос ходив у саму гущу народу і закликав його: хто із вас бажає спасти свою душу, нехай прийде до Мене, а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть. Я прийшов на землю, щоб дати вам можливість піти до неба. Я — дорога до Бога. "Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, — і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, — і "знайдете спокій душам своїм". Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!" — Мт. 11:28-30.

Що ж Христос мав на увазі, коли сказав: "Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене"? У Євангелії Марка 6:3 написано, що Христос був тесляр. У стародавніх євреїв був звичай, що кожен батько, навіть освічений і багатий, був зобов'язаний зробити принаймні три речі для свого сина: обрізати його, навчати закону і ремесла. Це базувалося на справедливому принципі: "Той, хто не навчає свого сина виконувати якусь працю, то це немовби він навчав його грабіжництва!" Отже, правдоподібно, що Йосип навчав Христа теслярства.

Таким чином, Христос, будучи теслярем, напевне виробляв плуги і ярма. Він знав як припасувати ярмо, щоб воно не терло шию вола. У той час також були ярма і для людей, які вони використовували, щоб носити важкі тягарі — Єр. 27:2; 28:10, 13. Їх виробляли з простих жердин і носили впоперек плечей, а тягар прикріплювали до кожного кінця жердини, так як в Україні живили коромислом, яким носили на плечах відра з водою.

Узяти ж на себе Христове ярмо і навчатися від Нього треба розуміти у переносному значенні, тобто прийняти Його вчення, стати Його учнем, послідовником і довести це на практиці. Його необхідно визнати за свого особистого Спасителя, народитися наново, прийняти хрещення, однак не як релігійну церемонію, а стати християнином. А бути християнином багато лег-

ше, ніж бути безбожником. Та й Христове ярмо легше, ніж ярмо цього світу. Це також означає визнати Христа Своїм Господом і перебувати під Його контролем, але насамперед необхідно скинути із себе те ярмо, яке ми колись узяли на себе.

А що ж означає: "Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий". Христос пропонує людям узяти на себе Його ярмо і спостерігає чи вони це здійснили. Якщо вони запряглися в нього, тоді Він запряжеться у другу частину його і вони обое тягтимуть тягар. Ось тому Його ярмо буде їм любе, а тягар легкий. Вони також матимуть можливість спілкуватися з Христом і навчатися від Нього лагідності і покори.

Мільйони людей навчалися у школі Христа і Він дав їм дари і розподілив доручення. Декого Він посилає бути місіонерами — проповідувати звістку спасіння. Інші співають, komponують пісні, будують церкви, займаються з дітьми, з молоддю, а ще інші, подібно Своему Учителеві, ходять і чинять людям добро — "І ходив Він, добро чинячи" — Дії 10:38. Багатьом віруючим і мені особисто такі брати і сестри відомі, особливо місіонери Місії "Добрий Самарянин", яку очолює брат В. Федчук. Хоча у тих місіонерів в Україні є великі матеріальні недостатки і незручності, вони з великим запалом служать Своему Спасителю тими талантами, якими Він їх обдарував. Ось наведу пару прикладів.

Один із цих місіонерів має **старезний трактор**. Коли деякі його частини виношуються, він купує уживані, а деякі просто виготовляє ручним способом і трактор продовжує діяти. В Америці й Канаді люди думали б, що власником того трактора був хтось із ранніх післяпотопних нащадків Ноя і віддали б його в музей, або просто на брук. Але той брат оре ним не лише свій город, а й людям похилого віку, бідним і вдовам. Він також причіплює до нього причіп, їде в ліс, ріже дрова і розвозить їх пенсіонерам, хворим, убогим тощо.

Той брат також має **престарий вантажний автомобіль**. 2009 року у Закарпатській, Львівській і Хмельницькій областях України була повинь. Багато людей зазнали матеріальних втрат, а дехто навіть залишився без житлових

будинків. Тому той брат із своїм сином збирали городину: картоплю, моркву, огірки, цибулю, деякі консервовані продукти, всього 26 тонн, укладали на свій вантажний автомобіль і розвозили усім людям без винятку — віруючим і невіруючим.

Інший місіонер Місії "Добрий Самарянин" — електротехнік. У людей виникають різні проблеми в цьому відношенні і він їм допомагає. Таким чином, ті брати ходять у ярмі Христа (пробувають у Його вченні), орють Його духовну ниву і їхній плуг не іржавіє, і бажання до Господнього труда не зменшується, бо Він їде поруч з ними. В очах цих послідовників Христа проступають спокій, тихість і добрість — це риси зрілих християн. Невіруючі люди просто відчують, як душі цих братів випромінюють тепло, і вони горнуть до них. Вони не забувають їхньої безкорисливої допомоги. Коли ж наші місіонери проповідують Слово Боже, свідчать про свою віру, про те, що Христос простив їм їхні провини і вони стали дітьми Божими, ті люди їм вірять, бо ніщо немає такої сили впливу, як правдиве слово підтверджене ділом. Тому їхні душі бажать більше довідатися про Христа. Немало з них також беруть на себе Його ярмо, тобто стають Його учнями, ідуть спільно з Ним у саму гущу українського народу, однак їхній тягар легкий, а ярмо любе. Брати і сестри, піклуймося про цих новонавернених та про місіонерів Місії "Добрий Самарянин" як словом так і ділом.

Mr. V. Kovalchuk — Treasurer Леонід Коровник
151- B Belmont Street 9 квітня 2010
Santa Cruz, CA 95060 USA
Tel. 510-415-6791

the
Good
Samaritan
MISSION
Любімо Правдою,
Ділом та Словом
1 John 3:18
Let Us Love in Truth, Deed and Word

Послання Апостола Павла до Колосян 2:6-8

- ⁶ Отже, як ви прийняли Господа Ісуса Христа, так і ходіть у Ньому;
⁷ Будьте вкорінені й збудовані в Ньому, зміцнюйтеся вірою, як ви навчилися, переповнюючись у Ньому подякою.
⁸ Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією і пустим обманом людських переказів, згідно з принципами світу, а не за Христом.

(переклад Турконяка)

Життя ставить перед церквою та особливо перед її лідерами, служителями, працівниками церкви, все нові завдання та випробовування.

Так звані нові методи служіння, нові погляди, нові умови життя ставлять перед нами запитання, на які необхідно знаходити відповіді ґрунтовно на Слові Божому.

Прокотилась потужна хвиля новоутворених церков, з новим та на перший погляд свіжим підходом до вирішення сучасних завдань, і захопила вона деяких людей із наших церков, навіть і декого з лідерів, з працівників.

Досить принадливо звучали заклики використовувати тут уже на землі звання синів Царя, та всі блага, багатства й авторитет, які належать сім'ї переможців, топтати сили зла, зв'язувати їх на своїх зібраннях, забороняти їм діяти і т.д. Але час розставив і розставляє все на своє місце, бажане дійсність не стало, а навпаки, перевірена істина Євангелії підтвердилась, людський пустий обман став очевидний вже і для більшої кількості людей, принципи світу знову привели багатьох до духовного та матеріального банкрутства.

Велике бажання мати Богослужіння на якісно високоорганізованому рівні інший раз призводить до втрати простоти Богопоклоніння. Богослужіння втрачають євангельський зміст та походять на клуби за інтересами, або просто стають видовищем.

Наймається талановитий промовець, гурт лідерів співу, складається цікава програма, але втрачається основне призначення зібрань віруючих людей, церкви, яка збирається для молитви та вивчення Слова Божого в спільності святих.

Доктор Вінс Інзоріло, працівник об'єднання південних баптистів серед церков північного заходу США, розповів цікавий випадок, який характеризує нову філософію.

Один хлопець запросив дівчину-християнку на видовище в суботу, а вона запросила в свою чергу його в неділю в церкву. Коли проходило матеріальне служіння, хлопець запитав, скільки потрібно дати грошей. Йому пояснили, що можна покласти за власним бажанням, наприклад \$20.00. Після закінчення зібрання хлопець дивувався, що в суботу за видовище він заплатив \$200.00 за одного, а от в неділю за краще видовище всього \$20.00 за двох.

Прикро, коли наші Богослужіння сприймаються як звичайне видовище, або вистава, а не Богослужіння та Богопоклоніння.

Наші зібрання повинні збудовувати нас у Христі, зміцнювати нас в вірі, та виявляти вдячність Богу(Кол. 2;7).

Ми є представниками церкви, яка виросла в унікальних умовах. Так, як і прості рибалки, апостоли Ісуса Христа, так само і наші брати та сестри, наші батьки, в своїй більшості не маючи освіти, вихідці із простих, здебільшого бідних сімей, зуміли передати простоту Євангелія своїм дітям. Бог показав на практиці життя наших батьків, що однієї Біблії достатньо для збудування церкви та її повноцінного переможного життя. Зрозумійте, я ні в якому разі не проти освіти, не проти добрих змін, але важливо пам'ятати, як Бог Своєю могутньою рукою проводив наше старше покоління, наших батьків, і використовувати той чудовий досвід у своєму житті, в житті наших церков та нашого служіння. Не потрібно забувати, а краще застосовувати перевірені часом євангельські практичні методи життя. *“Отже, як ви прийняли Господа Ісуса Христа, так і ходіть в Ньому”.*

Прикро, коли наші Богослужіння сприймаються як звичайне видовище, або вистава, а не Богослужіння та Богопоклоніння

Безумовно, необхідно розвиватись, особливо молоді, вчитись, досить серйозно відноситись до Слова Божого. Але не потрібно впадати і в іншу крайність. Коли так званий новий напрям церкви перекреслює все наше минуле, і тільки тепер починають “відкриватися” євангельські цінності, це не зовсім зрозуміло. Не потрібно боятись нових підходів, інших методів, не потрібно швидко вішати ярлики “кальвіністи”, “хоризмати” і т.д., краще використовувати, застосовувати євангельські, практикою перевірені методи відносин один до одного, до інших людей, служити Богу, *“зміцнюватись в вірі, переповнюючись у Ньому подякою”.*

• Пастор Павло Дем'яник

Маленькі дрібниці

На сторінках журналу "Вісник правди" я б хотіла поговорити про маленькі дрібниці, які роблять так багато в нашому житті. А тих дрібниць настільки багато, що неможливо всіх їх перелічити...

Перш за все, я хочу сказати про наш язик — маленька річ, але скільки біди може принести людям, особливо, якщо людина не вміє вчасно стримати себе. Скільки буває непорозумінь через такий маленький член нашого тіла! Здається — зовсім дрібниця, але що було б, якби його не було?

Кожна людина, а особливо жінка, хоче бути привабливою, гарною, без зайвих кілограмів, але хіба ти можеш обійти пахощі, смачні тістечка, морозиво, цукерки — звичайно, ні. Дрібниці? А вони додають до нашого тіла зайві кілограми.

Добре зварений борщ, смачно стушкована капуста — роблять нашого чоловіка ситим, задоволеним — здається дрібниця. Але не покорми його, не подаруй йому лагідну посмішку, що буде?

Гарний букет квітів — дрібниця, всього лиш квітка, а робить кожну з нас радісною, щасливою, люблячою, а ще теплий поцілунок, щирі підбадьорливі слова — це все зворушує жіноче серце. І нам хочеться дарувати ще більше і більше любові...

Здоров'я — здається, дрібниця, але, коли щось починає боліти, то немає дрібниць... Очі — як добре, коли ми бачимо все, як добре, коли ми маємо здорові руки, ноги, серце. Коли тільки щось виходить зі строю — ця маленька дрібниця може зруйнувати наше життя...

Маленька цигарка — дрібниця в руках людини, але скільки тисяч доларів ми витрачаємо на те, що губить наше здоров'я, що губить наше життя... Якби ці долари направити в інші місця — ми могли б накормити кожну голодну дитину, ми могли б забезпечити кожну забуту людину.

Маленькі дрібниці, але можуть зробити так багато у нашому житті.

Маленький гріх — дрібниця, але цей гріх веде нас у Вічність без Бога. Маленький гріх породжує більший гріх, ще більший, і коли ми не в силі проконтролювати себе — стається лихо...

АЛЕ...

Маленька зустріч з Христом може перемінити наше життя,

може перемінити наш характер, наші відносини з людьми і з Богом. Бо Він, Який був колись, Він Такий є і тепер, і Він і повіки буде Той Самий. Він не перемінявся. Він і тепер чекає на кожну людину, яка блукає в гріхах своїх. Він настільки любить кожного із нас, що Він бажає зустрічі з нами... Він бажає, щоб ми говорили з Ним. Він бажає, щоб ми щось маленьке робили для Нього, а Він робить... А Він зробив уже набагато більше для нас.

Довірте Йому все своє життя, всі свої проблеми. Довірте Йому всі свої дрібниці, бо Бог набагато більший від наших дрібниць. Бог наш Всесильний! Бог наш Всемогутній! Він — Всезнаючий Бог, Який наповнює весь Всесвіт. Він є Життя! Він є Мир! Він є наш Заступник, який приймає правильні рішення відносно нас. А нам потрібно тільки покаятися в гріхах своїх. Нам потрібно тільки прийняти Його в серце своє вірою. І Він назве нас Своїми синами і доньками. А тому, спішіть до Нього, поки ще є час, бо завтра часу може вже не бути.

• Радіоведуча Галина Мельник,
Сакраменто, тел. (916)729-8357.

Конкурс

«Найуважніший читач Біблії»

Бібліотечка Проповідника інформує про завершення конкурсу «Найуважніший читач Біблії». **Залишився останній 12-й етап!**

№12

До уваги пропонується 10-ть запитань в кожному випуску журналу (5-ть питань по Старому Завіту, 4 -по тексту Нового Завіту, і ще 1 пункт на Біблійну вікторину).

Всього 120 запитань оцінюється в 120 кредитів.

На сім кращих переможців конкурсу чекає відповідний приз. (На прохання читачів, відповіді на запитання кожного етапу оголосимо лише по закінченню конкурсу).

Ми довіряємо нашим читачам і після кожного етапу конкурсу чекаємо відповіді на адресу редакції:

Herald of Truth 37603 28th Ave. S
Federal Way, WA 98003 USA або по електронній пошті:- vistnykpravdy@gmail.com

Відповідь має бути підтверджена місцем із Біблії (вказати місце), або обґрунтована на підставі тексту Священного Писання.

- Двоє**, котрі дізнались біля криниці про новини, які мали важливе значення для усього їх наступного життя.
- Єдина** жінка, котру згадувати наказує Біблія.
- Єпископ** Крейтон заявив: "Є тільки два шляхи для боротьби з релігійними переконаннями: — один Гамаліїла, інший — інквізиція". Який метод Гамаліїла?
- З ким** друзі сиділи сім днів і сім ночей, не говорячи ні слова?
- Кому** молитва прибавила 15 років життя?
- Котрі** дві особи поклали свої голови за душу апостолів?
- Хто** молився не на небі, і ні на землі, та був почутий?
- Який** вірш в Новому Завіті підтверджує назву: "лагідність і ласкавість Христа"?
- Які** два предмети по Св. Писанню шкідливі для очей?

10. Вирішіть математичну задачу —

Хто з біблійних персонажів прожив стільки років?

— ____ Апостолів + ____ ганків

в купальні Віфесда + ____ хлопців

послав Давид до Навала + ____ синів

Ціви + ____ корів, котрі Яков дав Ісаву

+ ____ років життя додав Бог Єзекиї

— ____ синів Гедеона + ____ срібняків

заплатив Яків за поле + ____ мужів

слабих на проказу, котрих очистив

Ісус.

Творіння все славить Творця

Все, що дише на землі,
Творця величає,
Того, Хто все так створив,
В піснях прославляє.

І людина, і тварини,
І рибка, що в морі,
І пташечка, що ширяє,
В небеснім просторі.

Та не тільки лиш живе,
А й мертве творіння,
Вказує нам на Творця,
У красі нетлінній.

Як чудово все кругом!
Як все гармонійно!
Те, що сам Творець створив,
На землі цій тлінній.

Орел

Є такий великий птах,
Що орлом зоветься,
На скалі бере він силу,
Й в небеса несеться.

Так і наш Ісус скала,
В нім черпаєм силу,
Крила віри підіймуть,
В височінь щасливу.

Де нема вже більше сліз,
Ні біди, ні горя,
Там блаженні всі гуляють,
По березі моря.

По вулицях із золота,
На березі річки,
Де потік завжди тече,
Живої водички.

Там нема вже більше ночі,
Там лиш тільки вічний день,
Сам Христос для всіх є сонцем,
У хвалі святих пісень.

Петро Базинський

Птах нічим цей особливим,
Не вабить до себе,
Але був одного разу,
Післанником з неба.
Повелів йому Творець,
Пророка кормити,
Й до потоку, де той жив,
М'ясо й хліб носити.
Він все вірно так й робив,
Хліб носив до його рук,
Мабуть кожен вже це знає,
Це був птах, що зветься...

(1 Царів 17:6)

Має він могутні крила,
Котрими літає,
Але також ще й до того,
Зір чудовий має.
Біблія до того птаха,
Людей вподобляє,
Хто на Бога надіється,
Й тверду віру має.
Крила віри їх до неба,
Завжди піднімають,
Там вони собі всі сили,
Для життя черпають.
Але мова в нас про птаха,
Що згадали ми тепер,
Він прекрасне ім'я має,
Всі зовуть його...

(Ісайя 40:31)

Невеличке це творіння,
Гарну славу має,
Вчитися до них лінивців,
Господь направляє.
Щоб навчилися всі жити,
Гарно працювати,
Теплим літом своєчасно,
Урожай збирати.
Всі мабуть вже зрозуміли,
Що ж то за комахи,
В котрих ми повинні вчитись,
Їх зовуть...

(Прип. Солом. 6:6, 7)

Фото М. Мосійчук

Посвячення Дому Молитви в церкві міста Кент

*«Щоб очі
Твої були
відкриті
на цей храм
уночі та
вдень»*

(1 Царів 8:29)

Напевно кожен з нас відчуває радість, коли дізнається, що будуватиметься новий Дім молитви чи переобладнується придбаний будинок під церкву. Все це супроводжується і молитвами до Господа про допомогу та вдячність Йому, і наполегливою працею, часто переживаннями, а можливо і труднощами. Але яка ще більша радість наступає тоді, коли вже все завершено, всі проблеми позаду. І ось нарешті настає цей чудовий день, коли церква готова посвятити Дім молитви для Господа. Адже там буде звучати Йому слава та хвала, туди будуть приходити у покаянні до Нього грішники, там будуть знаходити спокій та мир знедолені душі.

Саме таким чудивим днем видалась неділя 13 червня 2010 року для Євангельсько-Баптистської Церкви міста Кент (штат Вашингтон). В цей день відбулось посвячення Дому молитви. Хоча зібрання в переобладнаному будинку відбуваються вже довший час, та якимось по-особливому приємно було переступити його поріг саме в ту неділю. Атмосферу свята можна було відчути ще в вестибюлі, де гостей

Фото М. Мосійчук

та членів церкви вітав духовий оркестр, чудово виконуючи християнські псалми.

“А я в ласці великій Твоїй до дому Твого ввійду, до Храму святого Твого вклонюся в страху Твоім” (Пс.5:8) – саме такими словами царя Давида звернувся до присутніх **пастор церкви м. Кент Леонід Літушко**. Розпочинаючи святкове служіння, він коротко нагадав про історію утворення церкви. “На самому початку утворення церкви ми збирались у приміщенні Першої Української Церкви міста Федерал Вей. Та одного зібрання в тиждень було замало. Тоді почали шукати приміщення до винаймання. Так церква опинилась в школі. Для нас це було незвично, були певні незручності, напевно всі пам’ятають тверді металеві стільці. Але слава Богу, що на протяжні трьох років ми мали три рази зібрання на тиждні, працювала недільна школа, а струнний оркестр проводив репетиції в міській бібліотеці. Це було дивно, але Бог вів нас такою дорогою. Пізніше почали шукати будинок під церкву. Хтось дивився на це скептично, адже звідки взяти стільки грошей.

Та сьогодні ми славимо Господа, дякуємо Йому, що Він вів нас таким шляхом. Слава Богу за те, що в потрібну годину Він посилав нам допомогу і з інших церков. І сьогодні разом з усіма, хто прийшли, хочемо всім сказати: Нехай Господь воздасть вам всім по милості Його.”

Наступним своїми думками поділився **пастор Андрій Пашук**. “Всі ми сьогодні прийшли з радістю на це місце, щоб прославити Господа, Бо Він добрий, бо милість Його навек. Я дякую Богу, що Він і нашу церкву поблагословив до цього часу, і що основним керівництвом для нашого життя є слово Господнє”. Після цього пастор Андрій Пашук закликав звершити молитву-посвячення храму.

У молитві брали участь пастори церкви м.Кент Леонід Літушко, Андрій Пашук, Роман Мочило та Микола Васильчук, пастори Першої Української Баптистської Церкви міста Федерал Вей Ігор Завірюха та Костянтин Качмарчик, пастор церкви Євангельських Християн-Баптистів міста Еверет Олександр Ковальчук, один з пасторів Слов’янської церкви “Спасіння” Віктор Ващук, а також голова ЗУЄБО пастор Павло Дем’яник.

Весь хід служіння супроводжував виступ хору, який натхненно співав для слави Господа такі псалми, як “Бог мій-скеля ти моя”, “Хваліте Господа”, “Тебе я славлю, Ти мій сильний Бог”. Чудово послужили для Господа та були окрасою свята струнний та духовий оркестри, також приймали участь окремі брати і сестри, з уст яких звучали вірші та псалми прославлення Господа. І це природньо, що народ Божий славить Того, Хто найбільше достойний слави і поклоніння, Хто полюбив нас, Хто не пожалів віддати за нас, грішних людей, своє життя. Хотілось би, щоб така слава звучала Йому в уже посвяченому храмі завжди.

“А я в ласці великій Твоїй до дому Твого ввійду, до Храму святого Твого вклонюся в страху Твоім” (Пс.5:8).

ПРИВІТАННЯ ВІД ГОСТЕЙ

Олександр Ковальчук, пастор церкви м.Еверет

“Коли ви Закона Царського виконуєте, за Писанням: Люби свого ближнього, як самого себе, то ви робите добре” (Якова 2:8).

Мені подобається, що на цьому місці буде продовжуватись проповідь Слова Божого.

Костянтин Качмарчик, пастор церкви м.Федерал Вей

“І коли ми насилу минули його, то припливли до одного місця, що зветься Доброю Пристанню...” (Дії Ап.27:8).

Хочу побажати, щоб приміщення, де ви сходитесь для молитви, спілкування, служіння один одному, служило вам доброю пристанню, коли після бурхливих буднів ви знайдете тут спокій для душ ваших.

Віктор Ващук, пастор Слов’янської церкви м.Еджвуд

“Велике вчинив Господь з нами...” (Пс. 125:3).

І дійсно, велике вчинив Господь з вами, і ми радіємо. Хочу побажати, щоб тут знаходили притулок ті, які знівечені гріхом. Ви правильно розставили пріоритети, що не дивлячись на будову, відбувалось духовне будівництво в вашій церкві.

Павло Дем’яник, пастор церкви м.Ванкувер, голова ЗУЄБО

“І стояв учитель Ездра на дерев’яному підвищенні, що зробили для цієї справи... І поблагословив Ездра Господа, Бога великого, а весь народ відповів: Амінь, Амінь!” (Неемії 8:4-6).

Дивлячись на вашу церкву, на служіння, мені здається, що у цьому виявляється ваша любов до Господа. Ось це приміщення є підвищенням для справи Господньої. Моє побажання, щоб на цьому місці читали з Божого Закону і пояснювали його значення. Коли Слово Боже зрозуміле в вашому серці, то життя ваше змінюється.

Пастор Павло Дем’яник також подарував від ЗУЄБО книжечку, щоб складати туди офіційні папери. І першою офіційною бумагою було запрошення приєднатися до Західного Українського Євангельсько-Баптистського Об’єднання США.

• Наталя Корназевич, церква м. Кент

48-й з'їзд

Західного Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання у Сполучених Штатах Америки

З 28 по 30 травня в Сакраменто, Каліфорнія, проходив 48-й з'їзд Західного Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання у Сполучених Штатах Америки, який приймала Євангельсько-Баптистська Українська Церква "Джерело Життя".

З багатьох церков Західного побережжя з'їхалися віруючі для братського спілкування. Темою з'їзду були вибрані слова:

*"Ісус Христос
учора, і сьогодні,
і навіки
Той Самий!"*

"Спогадуйте наставників ваших, що вам говорили Слово Боже; і, дивлячись на кінець їхнього життя, переймайте їхню віру. Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий! Не захоплюйтеся всілякими та чужими науками. Бо річ добра змицняти серця благодаттю..." (Євр.13:7–9).

З'їзд розпочав свою роботу в п'ятницю о сьомій годині вечора. Пастор церкви "Джерело Життя" Сергій Почапський, розпочинаючи зібрання, щиро привітав всіх присутніх і побажав доброго настрою та сонячних днів, бо і Каліфорнійська весна цього року, як ніколи, була прохолодна і навіть дощова. Прочитавши Слово Боже, закликав всіх до молитви. Служіння проводив брат Сергій Почапський, хор служив співом "Надія" та молодіжний хор церкви "Джерело Життя".

Відкрив 48-й з'їзд ЗУЄБО Голова об'єднання Ігор Завірюха. Представники від кожної церкви об'єднання ділилися привітаннями та свідченнями про життя своїх церков. Сестра Фаїна Бородіна з Санта-Барбари привітала учасників з'їзду і всіх присутніх, прочитавши власний вірш "Слава Творцю". Група сестер і братів із Сіетла виразили своє вітання співом псалма. Сестра Катя Ліпінська з Лос-Анджелеса, яка багато років була членом управи і по праву може називатися ветераном об'єднання, поділилася своїм свідченням про проповідь Благі Вістки

сусідам-американцям. Сестра підкреслила, як важливо, щоб діти Божі, які на власному досвіді пізнали любов Христа, не мовчали, а використовували всяку нагоду, щоб розказати всім, з ким зводить нас доля, про спасіння, яке можуть вони мати у Христі Ісусі, бо життя таке коротке, що невідомо, чи подарує нам Бог зустріч з цими людьми ще раз. Звучали також привітання і від гостей з'їзду.

Темою дня був заклик: "Переймайте віру наставників ваших!" На цю тему і була проповідь гостя з'їзду — брата Олександра Калініна з Чикаго. Він прочитав місце з Послання до Євреїв 13:7. Брат Олександр розділив тринадцятий розділ на три частини: вірші 1–6 практична частина, вірші 7–17 доктринальна, вірш 18 — умовляння, настанова. Розділ 12 — велика хмара свідків загиблих за віру. Розділ 11-наставники померли, а наш Наставник "вчора, сьогодні і навіки Той же". "На початку було Слово" (Ів.1:1) "Не захоплюйтеся всілякими та чужими науками". (Євр.13: 9). "Отож, завжди приносьмо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять".(Євр.13:15). "Коли ж дух вас провадить, то ви не під Законом".(Гал. 5:18). "Коли духом живемо, то й духом ходімо!" (Гал. 5:25)

Перший день з'їзду був сповнений радістю зустрічі з братами і сестрами, вдячністю Господу за тих, хто відкрив кожному з нас Христову істину, хто направив нас до Христа, за тих, чию віру переймати закликає нас Слово Боже. На зібранні звучали радісні псалми, які співали загальним співом: "Браття всі радійте", "Радійте, співайте!", "Я спасений з гріха".

Після заключної молитви всіх приїжджих місцеві брати і сестри запросили до своїх домів, де кожного гостинно чекали смачна вечеря з сердечним братерським спілкуванням, спільними спогадами, чи ближчим знайомством досі незнайомих одновірців, а також нічліг з усіма зручностями. Господарі турботливо подбали, щоб приїжджі учасники з'їзду ні в чому не мали нужди і почувалися, наче вдома.

Ветеран об'єднання, делегат 1-го з'їзду
ЗУЄБО, Ліпінська Катерина

4-х річний звіт голови об'єднання
Ігора Завірюхи

Тема наступного дня, 29 травня, була "Ісус Христос в житті християнина".

О 9-й годині ранку розпочалася Біблійна година. Після молитви і загального співу біблійну годину проводив благовісник нашого об'єднання Ярослав Борсук. Брат прочитав місце із 10-го розділу Євангелії від Івана. Ставлячи запитання і даючи чіткі короткі відповіді з посиланнями на місія Святого Письма, брат розкривав тему дня.

Чому прийшов Христос? — Щоб ми мали життя.

Ким є Христос? — Спасителем (Дії 4:12; Луки 5р.), Який, прощаючи гріхи, посилає Духа Святого, що відроджує (Ів.16р.); Він є освяченням (Євр.13р.; Еф. 5:25), дає вічне життя (Ів.10:28), є Заступником (Ів. 2р.).

Що ми маємо в Христі Ісусі? — Мудрість (1Кор. 1:30–31) — ми маємо розум Христів (2Кор); праведність (2Кор. 5:21); освячення (Євр.13:12); відкуплення (1Кор.1:30).

Ким ми є в Христі Ісусі? — Діти Божі (Ів. 3:1–2); сіль землі (Мт.5р.); світло для світу; Христова запашисть (2Кор. 2:14); лист Христів (2Кор.3:3); царі і священники Богові (Об.1:6; 5:10).

Перед молитвою брат Ярослав нагадав, які умови є для відповіді на молитву. Христос закликає нас молитися і вірити, що ми отримаємо. Він каже: "...що просити ви будете в Імення Моє, те вчиню..." (Ів.12:13). Чому ж ми не отримуємо? Бо є Божі умови для отримання відповіді.

По-перше: "Коли ж у Мені перебувати ви будете..." (Ів.15:7). Що це означає? "Я — правдива Виноградина, а ви- галуззя". — каже Христос. Чи завжди, як галуззя, ми перебуваємо на лозі?

По-друге: "Коли ... слова Мої позостануться в вас" (Ів. 15:7). Щоб Слово Боже перебувало в нас, не досить вивчати його, розуміти, але завжди виконувати (Об.1:3). Слово Боже вселяється в нас тоді, коли ми читаємо, розуміємо і виконуємо. Слово Боже живе і діяльне змінює нас і робить придатними для Бога. Ми повинні правильно вживати і використовувати його в житті, в першу чергу до себе.

Виконуючи ці дві умови, ми завжди будемо отримувати відповідь на молитви, бо Бог вірний у Своїх обітницях.

Поділившись цими думками, брат Я.Борсук закликав усіх присутніх помолитися по групах. Він називав потреби,

← (закінчення на наступній сторінці)

З'їзд обрав нове правління ЗУЄБО:

- 3 Голова Об'єднання — пастор Української церкви ЄХБ м.Ванкувер **Павло Дем'яник**.
- 3 Перший заступник — пастор Першої Української Баптистської церкви м.Сіетл **Костянтин Качмарчик**.
- 3 Заступник голови і секретар Об'єднання — пастор Української церкви ЄХБ м.Еверет **Олександр Ковальчук**.
- 3 Заступник голови Об'єднання — пастор Євангельсько-Баптистської Української церкви м.Сакраменто **Ярослав Борсук**.
- 3 Скарбник Об'єднання — **Василь Куманський**.
- 3 Голова ревізійної комісії — **Віталій Шило**.
- 3 Журнал "Вісник Правди" — **Петро Чикеренда**.
- 3 Відділ благовістя та душеопікунства — **Володимир Вільчиця, Ярослав Борсук, Ігор Завірюха**.
- 3 Молодіжний відділ — **Вадим Дашкевич**.
- 3 Молитовний відділ сестер — **Віра Левчук**.
- 3 Музично-хоровий відділ — **Тетяна Чикеренда**.

Славлять Господа квартетом — Олег, Федір, Борис і Едуард

за які брати і сестри молилися по черзі у своїх групах. Молитовний стан, у якому перебували всі на початку робочого дня, надав сил для подальшої клопіткої роботи.

О 10-й годині розпочалося ділове засідання делегатів 48-го з'їзду.

Діючий голова об'єднання Ігор Завірюха звітував про роботу протягом чотирьох років. Подякувавши за співпрацю всім членам управи, брат сказав: "За чотири роки праці через це служіння моя віра зміцнилася. Господь навчав, як працювати з людьми, як вирішувати будь-які складні питання. З часу 44-го з'їзду в Сакраменто, коли мене обрали головою Об'єднання, було проведено 45-й з'їзд в Сіетлі, 46-й — в Геметі, 47-й — у Ванкувері і нинішній 48-й — в Сакраменто. Проводились засідання виконкому (4–5 братів), засідання управи, конференції, семінари — роздуми над Словом Божим, зустрічі з пасторами, служителями. Регулярно зустрічався 1 раз в 2 місяці з редакцією журналу "Вісник Правди". Щороку в останню п'ятницю квітня був день посту і молитви за сім'ї. Було проведено кілька нарад і конференцій регентів церковних хорів. Організовувалися молодіжні спілкування та табори для молоді з церков Об'єднання. Пастори і служителі з дружинами побували на Флориді, де брали участь в роботі пасторської конференції. Неодноразово відвідували церкви Об'єднання, які нараховують 1365 членів, а також були присутні на освяченні нового Дому Молитви в Санта-Барбарі". Завершивши свій звіт брат Ігор Завірюха ще раз подякував за співпрацю і виявив бажання скласти служіння голови Об'єднання. "Свій біг закінчив" — чотири роки проминуло, — сказав брат. — Наскільки зможу, буду працювати далі, допомагаючи новообраному голові".

Після звіту брата Ігора Завірюхи з'їзд заслухав звіти замісника голови Об'єднання брата Павла Дем'яника та інших членів управи.

Після обіду відбулася друга сесія з'їзду, на якій було затверджено новообраний склад правління та бюджет ЗУЄБО і розглянуто поточні питання

Голова ВОУЦ Діаспори дякує за звершену працю голови об'єднання

голова ЗУЄБО Павло Дем'яник з друзями молодості Олександром Калінін і Володимиром Кузьменко

Співає гість з'їзду Кузьменко Володимир

Суботнє вечірнє зібрання, служить молодь

Нововибрана управа ЗУЄБО — голова об'єднання Павло Дем'яник, 1-й заступник Качмарчик Костянтин, заступник-благівісник Борсук Ярослав

Молитва благословення над нововибраною управою ЗУЄБО

Святкове недільнє зібрання, співає хор церкви Джерело Життя

згідно регламенту порядку денного. Закінчився робочий день з'їзду братерським спілкуванням за вечерею, з любов'ю приготованою і запропонованою сестрами та молоддю УБЦ "Джерело Життя".

О шостій годні вечора в приміщенні церкви "Джерело Життя" розпочалося молодіжне зібрання, яке вів брат Вадим Дашкевич. Супроводжував служіння хор молоді УЦЄХБ м. Сакраменто.

Після проповіді брата В.Дашкевича "Христос — є Бог. Його незмінність" — Євр.13:8, прозвучали привітання лідерів молоді кожної церкви Об'єднання і продовжилося служіння молоді, яка прославляла Творця співом та віршами. Заключну проповідь "Христос у моєму житті" — (Як жити в Христі і не грішити) проголосив пастор із Чикаго Олександр Калінін і закликав до молитви.

По закінченні зібрання була вечерея любові, де продовжилося спілкування молоді церков Західного побережжя Сполучених Штатів Америки.

Третього дня роботи з'їзду відбулося святкове Богослужіння.

Тема дня: "Божественна чистота вчення Ісуса Христа".

Зранку делегати та гості з'їзду відвідали ранкове зібрання в місцевих церквах.

О 2-й годині дня в приміщенні Другої Слов'янської Баптистської церкви розпочалося святкове Богослужіння, яке вів новообраний голова ЗУЄБО пастор Павло Дем'яник, співом служив об'єднаний хор (м. Сакраменто). Незабутнє враження на присутніх справило злагоджене звучання мелодій християнських псалмів та гімнів у виконанні організованого кілька місяців тому духового оркестру УЦЄХБ м. Сакраменто (керівник оркестру Олег Рицак).

Урочисто і велично звучала пісня з'їзду "Великий Боже!", яку співали загальним співом всі присутні, вкладаючи в цей спів все своє захоплення нашим ВЕЛИКИМ, ВСЕМОГУТНІМ ТВОРЦЕМ, трепетне поклоніння і сердечну хвалу ГОСПОДУ БОГУ, Який полюбив весь світ і віддав в жертву Свого Сина за гріхи людства!

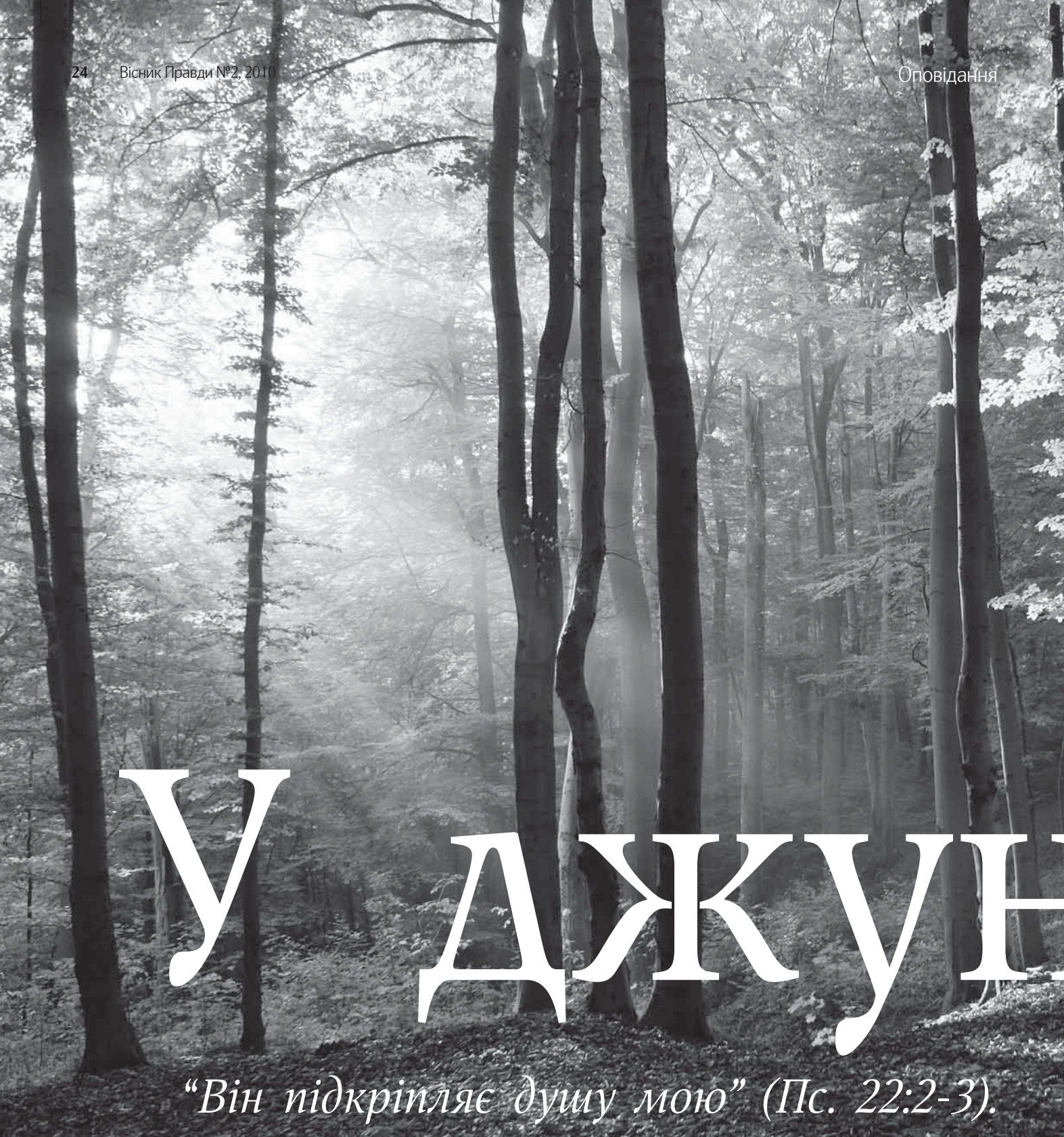
Словом служили гості з'їзду: брат Олександр Калінін — тема проповіді: "Чистота вчення Христового" — (Євр.13:9) та пастор Юрій Голас з Сакраменто — тема проповіді: "Зміцняйте серця благодаттю".

Під час служіння була звершена молитва благословення над новообраною управою, молитву звершували брати Володимир Вільчиця, Ярослав Борсук та Ігор Завірюха.

Закрив з'їзд і звершив заключну молитву голова ЗУЄБО пастор Павло Дем'яник.

Щира подяка братам і сестрам церков міста Сакраменто за теплоту і щирість їхніх сердець, за братерську любов і дружню привітність. Нехай Господь благословить Вас сторицею, любі Божі діти! А за все хай лине завжди подяка, слава і хвала Господу нашому Ісусу Христу.

• Ольга Волчкова

У джун

“Він підкріпляє душу мою” (Пс. 22:2-3).

Як би там не було, ви на самоті. І ваша самотність продовжується вже досить довго. Свій годинник ви прикріпили до рюкзака, а рюкзак був на плечі того симпатичного хлопця з Нью-Джерсі, який згодився його потримати, поки ви будете зав'язувати черевики. У вас і в думках не було, що він може зникнути разом з рюкзаком. Але його немає. А ви тут — у повній невідомості.

Отже, у вас проблема. По-перше, ви взагалі не повинні були потрапляти сюди. Якби вас так само кинули в міських джунглях, ви, як собака, по запаху знайшли б свій готель. Але що робити тут, під цими щільними, як дах, листяними заростями? Серед цієї густої трави, що ховає всяку стежку? Вас вибили з колії. Ви не пристосовані до життя в лісі.

Гірше того: у вас немає відповідного екіпірування. У вас немає ні сокирки, ні ножа, ні сірників, ні навіть ліхтаря. У вас немає їжі. Ви не підготовлені до цих умов, ви у пастці, і у вас немає найменшого уявлення, як з неї вибратися.

ДЖУНГЛЯХ

Чи можете ви уявити себе в густих і темних джунглях? Скажімо, ваші друзі переконали вас у тому, що шанс потрапити в джунглі буває тільки раз в житті, і от ви тут. Ви оплатили переліт, перетнули океан. Ви тут разом зі своєю туристичною групою. Ви наважилися ступити туди, куди не ризикували ступати ніколи раніше, — у дивний і страшний світ джунглів.

Цікава ідея? Але припустімо, що ви загубилися і залишилися на самоті. Ви зупинилися, аби зав'язати шнурок на черевіку, а коли випрямилися, поруч вже нікого не було. Ви вирішили піти праворуч, а тепер запитуєте себе, чи не пішли інші туристи ліворуч.

Забавно? Мені теж все це здається несерйозним. Але, перш ніж рухатися далі, зупинімося і проаналізуємо свої емоції: якими б вони були у подібній ситуації? З якими почуттями вам би довелося боротися?

Зі страхом? Так. З тривогою? У цьому можна не сумніватися. З гнівом? І це правда (як би вам хотілося добратися до того, хто переконав вас зібратися у цю подорож).

Але найголовніше: що робити з почуттям безнадійності? Адже невідомо, як бути і в який бік йти. Хто засудить вас, коли ви сидите на колоді

Продовження на наступній сторінці →

НОВИНИ

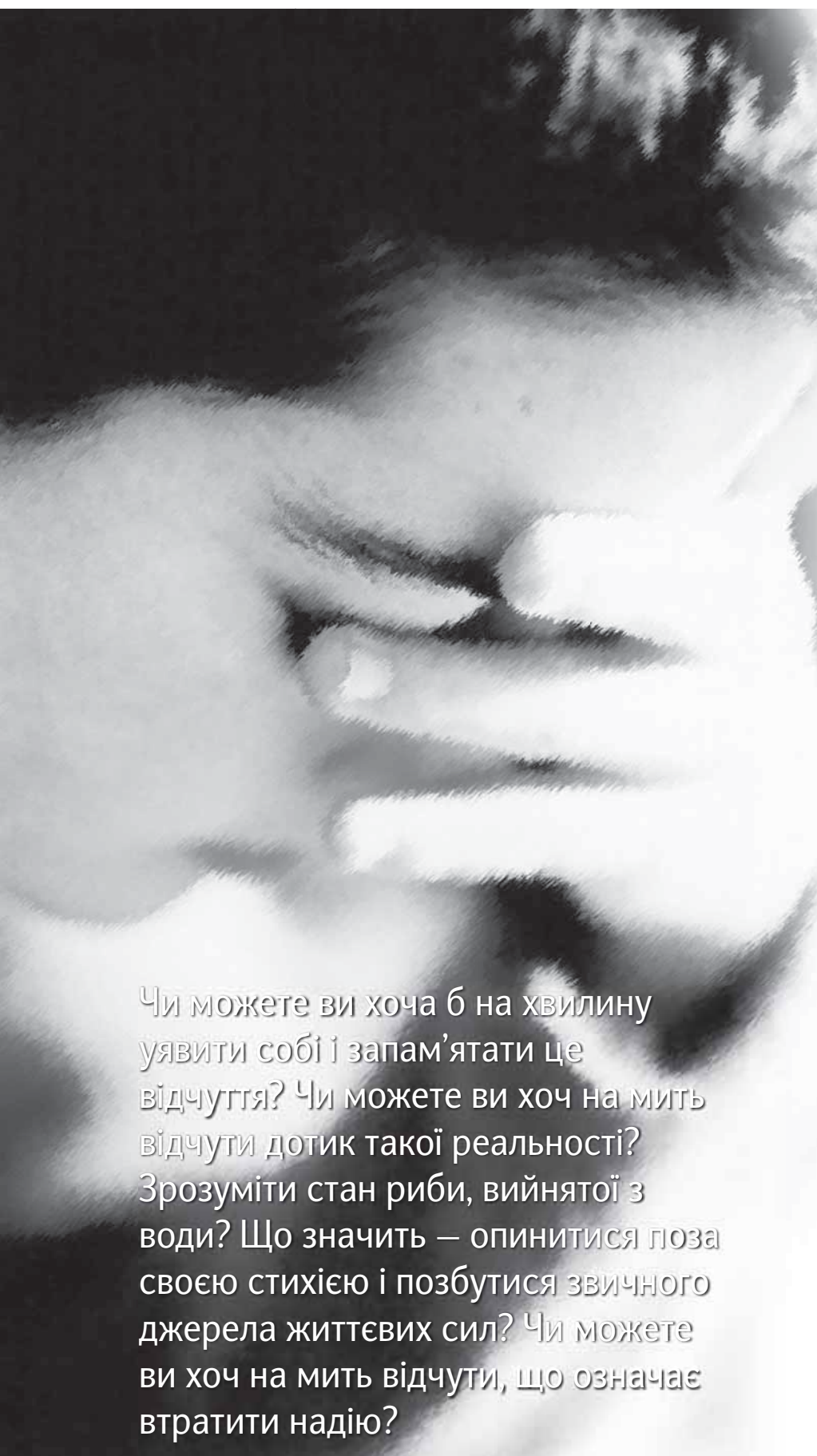
Більше 2000 християн в Еритреї перебувають в ув'язненні

Близько 2000 християн Еритреї перебувають в ув'язненні за свою віру в Бога, про це повідомив місцевий інформатор благодійної організації для переслідуваних християн "Open Doors". Еритрейські церковні лідери просять продовжувати невинно молитися за свою країну і за християн, а особливо за віруючих, що перебувають в ув'язненні. На них чинять сильний тиск, щоб вони відреклися від віри в Бога і більше не брали участь в християнській діяльності.

За даними місцевих джерел, багато християн було звільнено з в'язниці у зв'язку з їх поганим станом здоров'я. Більшість з них були звільнені під заставу, за умови, що більше не братимуть участь в християнській діяльності. Інші були звільнені, щоб продовжувати свою військову службу.

В свою чергу лідери церков стверджують, що ще близько 2000 християн є замкнутими в поліцейських дільницях, у військових таборах або вантажних контейнерах за їх віру, і перебувають в нелюдських умовах. Багато хто з них сидить протягом декількох місяців або навіть років без офіційного висунення звинувачень або судового розгляду. Вже дванадцять християн загинули в полоні в результаті жорстоких умов у в'язницях і не наданої своєчасно медичної допомоги.

З приблизно п'яти мільйонів жителів Еритреї 45 відсотків є християнами і 47 відсотків мусульманами. Підставою для посилення гонінь став урядовий декрет, випущений в травні 2002 року, підписаний Президентом Ісаєю Афеворкі, який оголосив поза законом всі християнські спільноти Еритреї (у тому числі більше 30 незалежних спільнот), за винятком еритрейської православної і католицької, євангельсько-лютеранської церкви і ісламу. Їх уряд Еритреї визнає. З того часу уряд Еритреї забороняє приватні збори християн і церкви зачиняють, зазначає nehemiah.ru.

Чи можете ви хоча б на хвилину уявити собі і запам'ятати це відчуття? Чи можете ви хоч на мить відчувати дотик такої реальності? Зрозуміти стан риби, вийнятої з води? Що значить — опинитися поза своєю стихією і позбутися звичного джерела життєвих сил? Чи можете ви хоч на мить відчувати, що означає втратити надію?

← *Продовження.
Початок на попередній сторінці*

(перш ніж сісти, варто переконатися, що біля неї немає змії), закривши обличчя руками, і занурилися в сумні думки? Мені ніколи не вибратися звідси. У вас немає ні напрямку руху, ні спорядження, ні надії.

Чи можете ви хоча б на хвилину уявити собі і запам'ятати це відчуття? Чи можете ви хоч на мить відчувати дотик такої реальності? Зрозуміти стан риби, вийнятої з води? Що значить — опинитися поза своєю стихією і позбутися звичного джерела життєвих сил? Чи можете ви хоч на мить відчувати, що означає втратити надію?

Якщо так, то у вас багато спільного з людьми цього світу. Для багатьох з них життя — це джунглі. Однак це не ті джунглі, де багато дерев і живуть хижакі. Це було б дуже просто. Такі джунглі можна вирубати сокирою, а хижаків загнати в клітки. Джунглі, в яких живемо ми, — це непрохідні нетрі наших проблем: хвороб, розбитих сердець і порожніх гаманців. Наші джунглі огорожені лікарняними стінами, переплетені шлюботорозлучними процесами. Ми не чуємо співу птахів і ричання левів, ми чуємо тільки голос незадоволених сусідів і претензії розгніваних роботодавців. Наші хижакі — це наші кредитори, а навколишні дрімучі зарослі — суєта, яка докучає нам. Для деяких (швидше, для багатьох) надія залишається примарним баченням.

Безнадійність — незвичайний багаж. На відміну від інших мішків, валіза безнадійності постійно порожня, але її порожнеча тисне на нас. Відкрийте валізу й оглянете її кишені. Виверніть їх навиворіт і гарненько потрясіть. З гіркотою у серці ви побачите: валіза абсолютно порожня.

Похмура картина, чи не так? Розфарбуймо її трішки. Ми вже спробували відчувати розгубленість і самотність, то чому б тепер не спробувати оживити нашу надію? Що потрібно для того, щоб наша подорож одержала новий імпульс?

Серед величезної безлічі відповідей найсерйозніша, здається, така: нам необхідна чиясь присутність. Не будь-якої особистості, тому що нам не потрібна така ж безпомічна людина, як ми самі. Нам потрібен той, хто знає дорогу, хто бачить вихід.

Ми маємо потребу в тому, хто має правильне розуміння ситуації, хто

НОВИНИ

Давид сказав:
*“Він підкріплює
 душу мою”.*

Менше половини американців пов'язує Великдень з воскресінням Христа

Хоча більшість американців знають, що Великдень — релігійне свято, менше половини пов'язують його з воскресінням Христа — такими є результати опитування, проведеного Barna Group. Соціологи запитали у жителів США, що таке Великдень. В середньому 70% в своїй відповіді згадали “релігію або духовність”, хоча серед молоді до 25 років з релігією це свято пов'язують лише 58%.

Лише 42% опитаних знають про те, що Пасха — це спогад воскресіння Ісуса з мертвих. Інші респонденти назвали його просто “християнським святом”, “святом Бога або Ісуса”, “святом Виходу” (євреїв з Єгипту), “святим днем” і так далі. Великдень для більшості людей як і раніше пов'язаний з релігією, але зміст свята втрачається в їх свідомості, — заявив президент Barna Group Девід Кіннаман. Соціологи опитали по телефону більше тисячі американців.

Індія: протест “недоторканих”

Християнські і мусульманські даліти вийшли на вулиці Нью Делі, домагаючись поваги своїх прав. В Індії їх подвійно дискримінують: як приналежних до найнижчої касты в суспільстві і як прихильників іншої релігії. Однак в той час як прихильники ісламу можуть розраховувати на мінімальну допомогу з боку держави, християни ніколи її не отримують, більше того, вони є групою, яку найбільше дискримінують в індійському суспільстві. Вважається, що три четверти з 25 млн. індійських християн є саме “недоторканими”.

може підняти наш дух. Хто може глянути нам в очі і сказати: “Це не кінець. Не здавайся. Є місце краще за це. І я приведу тебе туди”.

І найголовніше — нам потрібен той, хто вкаже правильний напрямок.

Якщо поруч з нами людина, котра не має оновленого погляду на реальність, то це просто особа для спілкування. Але якщо ця людина знає подальший маршрут, тобто може вивести нас у безпечне місце, — тоді в нас є той, хто може відродити нашу надію.

Давид сказав: “Він підкріплює душу мою”. Наш Пастир — великий майстер оживляти надію. Якби ви були ягням, яке злякано тупцює на скелястому виступі, чи світським джигуном, який заблудився в густих джунглях відносин, — усе міняється у вашому житті, коли з'являється Рятівник.

Ви більше не самотні, тому що у вас з'явився друг.

Ваш розпач відступає, тому що тепер ви чітко розумієте ситуацію.

Вантаж розгубленості починає спадати з ваших плечей, тому що тепер ви знаєте напрямок свого руху.

Зауважте, що ви ще не вийшли з джунглів. Дерев, як і раніше, закривають небо, а колючки продовжують роздирати шкіру. Підкрадаються хижак, всюди снують гризуни. Джунглі залишаються джунглями. Вони не змінилися, але змінилися ви. Ви стали іншим, у вас з'явилася надія, тому що ви зустрілися з Тим, Хто може вивести вас із джунглів.

Ваш Пастир знає, що ваше місце не тут, що ви зовсім не пристосовані до цих умов життя. Для цього Він і прийшов — вивести вас звідси.

Він прийшов оновити нашу душу. Тільки Він здатний на це. У Нього правильне бачення. Він нагадує нам, що ми “прибульці і мандрівники” у цьому

Продовження на наступній сторінці →

НОВИНИ

Акції в пам'ять християнських мучеників нашого часу

У ці дні в містах Європи проходять акції на згадку про наших сучасників, вбитих за віру в Христа. Близько 200 мільйонів християн по всій земній кулі позбавлені можливості відкрито сповідувати свою віру. На прес-конференції, що відбулася в рамках тієї ж акції, було зазначено, що явище мучеництва зовсім не є справою минулого, а як і раніше є присутнім в повсякденній практиці Церкви нашої епохи. За словами директора інформаційного агентства "Зеніт" Хесуса Коліні, в країнах, в яких віруючі в Христа є меншістю, їх права повсюдно зневажаються, і вони позбавлені будь-якого захисту. А в Західному суспільстві, в якому християни формально складають більшість, антиклерикальні сили використовують для боротьби з Церквою ліберальне законодавство, що гарантує всім громадянам свободу релігійних переконань. Тут існує щось типу "мучеництва насмішок".

В ході тієї ж акції говорилося про надто трагічну ситуацію християн в Іраці і Пакистані. У Пакистані за відмову перейти з християнства в іслам батько сімейства був спалений живцем, а його дружина зґвалтована на очах трьох дітей. Всі заходи акції "In memoriam martyrum" супроводжувалися молитвою.

Палестинські власті закрили християнський телеканал

Власті Палестинської автономії розпорядилися закрити станцію Al-Mahed Nativity TV — єдиний на палестинських територіях християнський телеканал, повідомляє AsiaNews.

Рішення про закриття каналу, що працював вже 14 років, прийняло міністерство внутрішніх справ автономії. В редакції Аль-Махед був проведений рейд, поліцейські відключили канал від ефіру. Формально християнське телебачення було закрито через відсутність ліцензії на віщання, але його творець і власник Самір Кумсіх переконаний, що поліція просто хотіла отримати від нього грошей. Кумсіх вже направив скарги президентові Палестини Махмуду Аббасу і прем'єр-міністрові Саламу Фаяду. Редакція Al-Mahed Nativity TV знаходиться у Вифлеємі, поблизу церкви Різдва Христового. Телеканал показує новини, програми про політику, культуру, освіту і т.п., а також веде трансляції християнських богослужінь.

← *Продовження.
Початок на попередній сторінці*

світі. Він спонукає нас відірвати погляд від навколишніх джунглів і звести очі до небес: "... Думайте про небесне, а не про земне".

"Свої очі я зводжу до неба, звідки прийде мені допомога. Допомога моя від Господа, що створив землю і небо. Він не дасть захитатись нозі моїй, не дрімає мій сторож. Не спить, не дрімає сторож Ізраїля. Господь — то мій Сторож, Господь — моя тінь по правиці моїй. Вдень сонце не вдарить мене, ані місяць вночі. Господь стерегтиме мене від усякого зла, стерегтиме Він душу мою..." (Пс. 120:1-7).

Господь, ваш Рятівник, знає, куди вам потрібно рухатися. Він зробив сміливу заяву, сказавши: "...Я дорога" (Ів. 14:6). Люди за-сумнівалися в істинності цих слів. А Він відповів на їхні сумніви тим, що прорубав стежку крізь зарослі гріха і смерті і залишився живим.

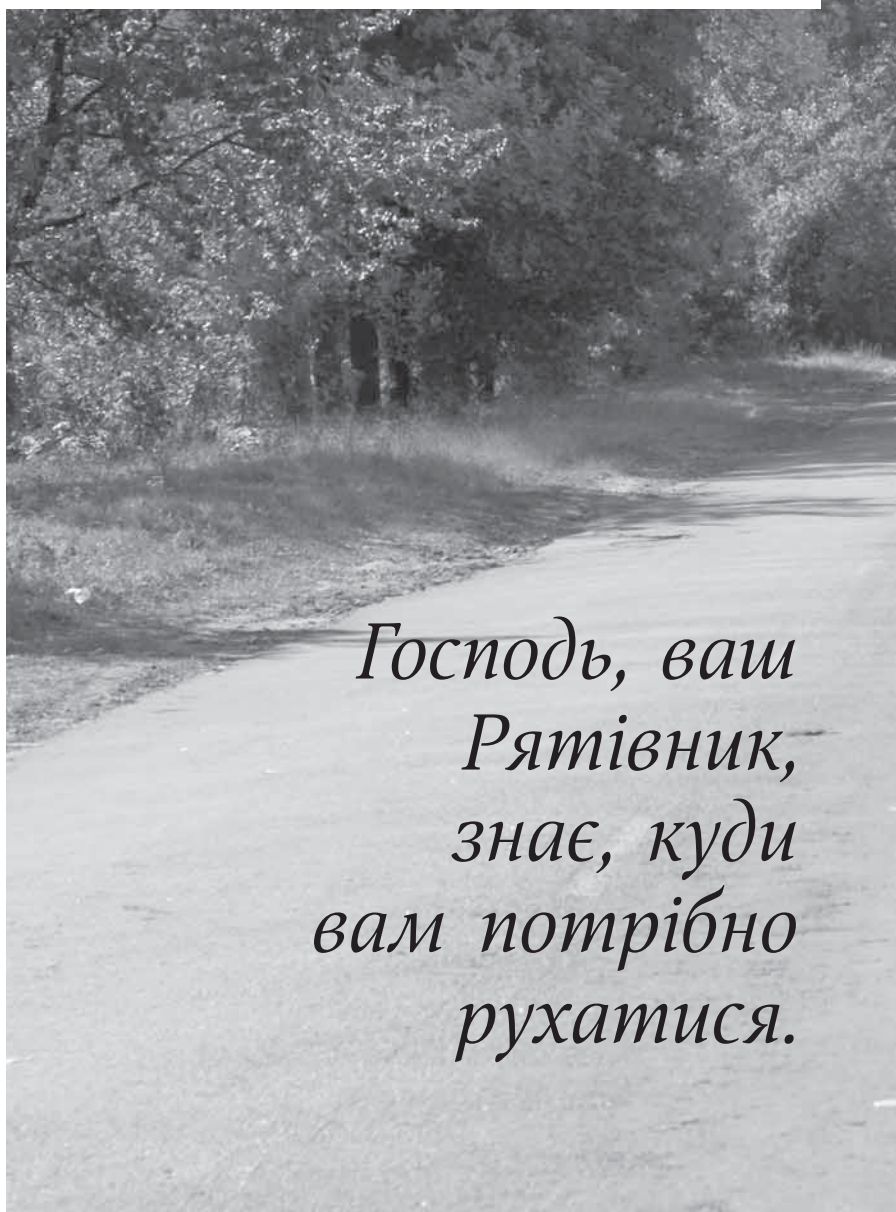
Він — єдиний, Хто зміг зробити це. І Він — єдиний, Хто може допомогти нам зробити те саме.

У Нього є бачення перспективи. Він бачить Обітовану землю. Він знає шлях, тому що Він проклав стежку. Але найголовніше, — Він і є Тою Особою, Яка вам потрібна, тому що Він — ваш Бог. Хто знає джунглі краще за Того, Хто створив їх? І хто знає шлях труднощів краще за Того, Хто його пройшов?

Ось історія людини, котра опинилася в серцевині африканських джунглів. Під гострим тесаком у густих заростях прорубував дорогу. Виснажений мандрівник у розпачі повторював: "Де ми? Ви знаєте дорогу? Куди ви ведете мене? Де тут дорога?". Гід зупинився, подивився на нього, а потім вимовив: "Я — ця дорога".

Ми задаємо ті ж запитання. Запитуємо Бога: "Куди Ти ведеш

*Господь, ваш
Рятівник,
знає, куди
вам потрібно
рухатися.*

*Ісус дарує
нам надію,
тому що
віддає нам
Себе.*

мене? Де мій шлях?”. А Він, як той гід, не дає прямої відповіді, тільки слабкі натяки і не більше. А чи змогли б ми зрозуміти, якби Він відкрив нам усе? Чи змогли б ми правильно оцінити місце свого перебування? Ні, так, як і той мандрівник, ми чужі в цих джунглях. Тому замість прямої відповіді Ісус дає нам у дарунок щось незмірно більше — Він пропонує нам Себе.

Чи знищує Він наші джунглі? Ні, рослинність залишається недоторканою. Чи розганяє Він хижаків? Ні, небезпека як і раніше крадеться за нами. Ісус не знищує джунглів, але Він дарує нам надію, тому що віддає нам Себе. І обіцяє залишатися з нами до кінця: “Я з вами по всі дні...” (Мт. 28:20).

Ми дуже маємо потребу в цих словах. Тому що всі ми маємо потребу в надії.

Напевно, хтось з вас зараз не відчуває цього нестатку. Ваші джунглі влаштовують вас, вони стали вашим пасовищем, і вам навіть подобається

ваша подорож. У такому разі прийміть мої поздоровлення, але пам'ятайте: ви не знаєте, що приготував для вас завтрашній день. Ви не знаєте, що вас чекає за найближчим поворотом і куди приведе вас ваша дорога. Може, за цим поворотом вам приготовлені цвинтар, лікарняне ліжко або порожній будинок. Ви можете просто повернути не в той бік — протилежний від виходу з джунглів.

І хоча сьогодні ви не шукаєте відродження своєї надії, ви можете відчутти потребу в ній завтра. І почнете її шукати, і будете запитувати, до кого звернутися по допомогу.

А може, ви маєте потребу в надії вже сьогодні? Ви знаєте, що це місце не для вас. Ви знаєте, що в цій обстановці вам не вижити. І вам потрібна людина, здатна вивести вас звідси.

Якщо це так, зверніться до свого Пастиря. Він знає ваш голос. І Він чекає вашого звертання.

• Макс Лукадо

НОВИНИ

Поховано близько 400 християн — жертв різанини в Нігерії

Майже 400 чоловік поховано в спільній могилі після різанини, влаштованої пастухами-мусульманами в декількох християнських селах, розташованих біля міста Джос, адміністративного центру штату Плато в центральній частині Нігерії, повідомляє південно-африканська телекомпанія “News 24”.

Напад мусульман на християнські села став останнім спалахом насильства між місцевими християнами і мусульманами (прийшли в регіон кілька десятиліть тому), які сперечаються за права на землю і ресурси провінції Плато.

Найбільше постраждали села Зот і Дого Нахава, де атакуючі спочатку пострілами виманювали людей з будинків, а потім рубали їх. Очевидці заявили, що нападаючими були представники племені хауса-фулані. Серед загиблих велика кількість жінок і дітей.

За даними місцевої поліції, за участь в різанині були арештовані 93 людини. Раніше виконуючий обов'язки президента Нігерії Гудлак Джонатан наказав ввести в регіон урядові війська, щоб припинити насильство.

Раніше, в січні 2010 року, в місті Джос вже мали місце зіткнення між мусульманськими і християнськими молодіжними угрупованнями, жертвами яких стали близько 300 чоловік.

За останні десять років в міжетнічних конфліктах в Нігерії, однієї з найбільш багатонаціональних африканських країн, загинуло більше 10 тис. чоловік

Британці привчають семирічних школярів до порнографії

У школах Великобританії для школярів віком від семи до дев'яти років демонструють мультфільм Living and Growing практично порнографічного змісту, щоб пояснити дітям “звідки беруться діти”. Наслідки перегляду цього мультфільму жахливі — діти або лякаються, або пробують повторити те, що зображає мультфільм. Найгірше, що перегляд цього мультфільму відбувається зі згоди величезної більшості батьків. Усе це вказує на те, що британське суспільство у погоні за відкритістю втратило моральні рамки.

<http://christusimperat.org/uk/>

І врятував його з могили...

*Продовження. Початок
в попередньому номері.*

У колективізації що робилося, словами не передати. У тридцять третьому голод був на Україні. У нас півсела померло. Та які півсела? Більше. Хат із десяток лишилося таких, де люди ще жили.

У тридцять другому врожай непоганий був. Зерна чимало заготували. А в колгоспі — нічого. Чи то люди не хотіли на колгосп працювати, чи не поталанило комуністам. Землі взяли найкращі, а врожаю нема. Влада зла, що не день, то збори в сільраді. Бачимо, щось буде. А що може бути? Грабувати почнуть. Вони до цього вже звикли.

Восени стали зерно відбирати. І так стали відбирати — ніколи ще так не відбирали. То було, хоча б що-небудь залишать, де дітей у сім'ї багато, а тепер усе під чисту. Із дроту в них такі щупи довгі були, поки все обійся не проштрикають, не поїдуть. Одна жінка понасипала зерна в горшки та в піч

поставила, думала, хоч це залишать. Та вони і в печі знайшли. Так бідна плакала, коси на собі рвала.

Ми з віруючими ділилися. Той проса трохи приховав, той квасолі. У одного брата коза була. Маленька кізка така, а вим'я велике. Ми її утрюх пасли. А от якось брат сам пішов. Приліг на траві та й задрімав. Через слабкість. Прокинувся, а кози нема.

У голод чого ми тільки не пробували їсти... Горобців ловили, котів. Пробували рибалити, але у голод і риба кудись поділась. На річці я осоку різав, осока вже величенька підросла, кропиву варили, жолуді в лісі шукали минулорічні. Якось я з осокою тією йду, дивлюся, чоловік якийсь на узбіччі дороги лежить. Думаю, мертвий. Іду, а він мене гукає: "Зачекай, — каже, — хлопче, підійди ближче, не бійся. Я, — каже, — до хати не можу дійти, допоможи. Я тут недалеко живу, он моя хата видніє. Вже двоє пройшло і ніхто допомогти не хоче." Став я його тягти. А сили ж немає. Бачу, не справитись мені, обидва тут упадемо.

"Зачекайте, — кажу до нього, — я піду покличу кого-небудь." Побіг до одного брата знайомого. Давай ми удвох того дядька тягти. Ведемо його під руки, а він щось таке бубонить, не зрозуміло що. Все говорить, говорить, а потім замовк. Помер.

Поклали ми його, я вже тоді сам побіг до його хати. Жінка вдома. Кажу: "Ідіть, он ваш чоловік помер." Вона хоча б здригнулася. Пішла, кишені в нього повивертала, із-за пазухи вигребла, що було — він насіння соняшникове ніс у торбинці, мабуть, виміняв десь та додому ніс. Забрала вона, що знайшла, і до хати. Кинула його на дорозі. Що мені робити? Душа ж християнська, не можу я, щоб собаки тіло розтягли. Побіг я у село. Мені одного господаря показали, у нього конячина лишилася, не з'їли ще її якось. Кажу йому: "Все, що маю при собі, віддам, але відвезіть додому цього небіжчика." Він відвіз. Кажу йому: "У мене є зерна трохи, я принесу." Він каже: "Не треба."

Потім я у колгосп записався. Діватись не було куди. Там по трохи давали,

виділяли то висівки, то макухи. Майже все село вимерло. Віруючі лишилися. Один дідусь старенький відійшов, а то всі вижили.

Наші Гітлера відігнали з України аж до самих Карпат. Мене до війни в армію не брали, бо я в тюрмі сидів. Я був у числі особливо небезпечних злочинців — політичних. Але потім всіх стали забирати. Віруючих чоловік двадцять було. Молоді ще — якраз під рушницю. Нас вважали майже як зрадників. Кажуть: будете добре воювати, то вину свою перед трудовим народом кров'ю змиєте, кров пролити за народ, то є велика честь.

А я гвинтівку не беру... І хлопці наші теж відмовилися. Присягу не приймають. Ну, вони... Ах, так вам віра, значить, забороняє... Давай нас бити. Чобітьми молотять по чім попаде. Візьмеш гвинтівку?.. Не візьму. Візьмеш? Не візьму. Давай вони знову нас бити. На ніч кинули роздягнених на морозі. Глибока осінь була, сніжок пролітав. Стоймо. Візьмете гвинтівки? Хлопці почали брати. "Бери, Олексю, все одно смерть. Так краще вже від кулі. Менше муки." Я не взяв. "О, каже військове начальство, — етот крепкій орешек. Посмотрім, как тебе твой Бог поможет..." Цілий день біля мене старалися, а на ніч знову на мороз. При мені вартовий. Прямо під вікнами у начальства.

Думав, усе вже, так і задубію. Але ж ні, Господь сили дав. Підвівся таки. Стою босий. До півночі простояв, чую, якщо Господь не допоможе, то край мені. Став молитися. Така молитва гаряча була! Молюся, молюся, от — мороз відступає. Мороз на дворі, а я його не відчуваю. Думаєте, я на землі був? Я на небі був. Був на небі, із тіла свого вийшов.

Якось так тепло зробилося, легко... Так помаленьку від землі відриваюся, мов димові хмаринка. Хтось бере мене за руку, ніби я п'янка якась, і несе. Дивлюся — вже не земля, пошматована війною, а щось таке, невимовно чисте й чудове. Дерев, ріки, небо — краса така, що дух перехоплює. А той ангел, що мене привів сюди, каже: "Ось бачиш, Олексю, як тут? Подобається тобі?" — "Подобається", — кажу. "Тобі ще вертатися, Олексю. Тобі туди треба". І на землю показує. Знову на мороз? Знову мене будуть бити? Він каже: "Скоро все скінчиться. Протримайся ще."

Ніби спав я. Охорона вранці: "Що з тобою сталося? Ти який був, ми думали ти вже..." Я їм кажу: "Мене тут не було. Я на небі був." А солдати

У голод чого ми тільки не пробували їсти...

Горобців ловили, котів. Пробували рибалити, але у голод і риба кудись поділась. На річці я осоку різав, осока вже величенька підросла, кропиви варили, жолуді в лісі шукали минулорічні.

на мене подивилися, кажуть: "Знову він за своє."

Відвели мене назад у кутузку. Знову ті самі запитання. Вони мені своє — я їм своє. Коли я впав, ногами били, то я вже болю не відчував. Тіло задерев'яніло, возять тільки по підлозі. Я вже й не бачу нічого, так наче крізь туман, десь іздалеку, ніби чую: "Давай, кончай его."

Опритомнів я — темрява кругом. В роті земля, під руками земля, холодно і бік болить. Попробував ворухнутися, став землю відгрібати навколо себе... Чую ще є тепле тіло. Відкопав, витяг. Брат Степан. Теж живий і на ногах своїх може стояти. Слава Господеві. Давай ми вже удвох руками там розгрібати. Рилися, рилися, більше живих не знайшли.

Куди тепер? Помолитися, прославили Господа. Слава Йому! Подякували. Мені голос: "Іди назад у частину." Я обімілів. Назад? Вони ж мене після цього всього живцем не відпустять. Смерть... І тут пригадав я небо, і сказав у серці своєму: "Якщо така воля, Господи, то виконаю її вже до кінця. Благослови ж мене, мій любий Ісусе, допоможи витримати ці останні наруги, як Ти витримав хресну муку Свою, і прийми дух мій, коли настане час." Розказав Степанові. Кажу: "Ходімо..." Він: "Ой, ні! В часті нас відразу прикінчать. Краще я додому піду. Там у мене діти малі. Сховаюся, доки війна не закінчиться." Що я міг йому сказати? Помолитися ми. Кажу йому: "Ну, йди... Господь своє побачить, тільки не бійся смерті, Степане, тому що віруюча людина не повинна смерті боятися. Страх сатани угодний, щоб нас із путі збивати. А якщо себе Господеві віддамо, то Він дасть нам життя достойне, якщо не тут, то на небі."

Повернувся я у свою частину. Прямо до командира з'явився. Він аж зі стільця підхопився. Дивиться на мене, дивиться, мов на привида, язик йому зав'язало. Ето ви, Вітрук? Вже на "ви" мене... "Так, — кажу, — це я..." — "Так ти живий, виходіт. Нішто тебе не бе-

рьот?" — "Так точно, — кажу, — нічого мене не бере, бо за мною Бог стоїть. Тоді він сів. "Відно-такі Бог єсть на світє...Ти воістину Божий человек..." Подумав трохи, схиливши голову, потім каже: "Єсть у мене дев'ятеро таких як ти. Не буду вас больше казнить. Ступай."

І послали мене у такий взвод, що господарством займається. Коні в полку, їх доглядати, лазню натопити, харчі підвести. Без гвинтівок так і обійшлись.

А Господь багато мені давав, ой багато... Скільки разів Він мене із китів смерті вихоплював, скільки разів із біди визволяв! Я не заслужив такої милості й любові, не заслужив я. Мало для Господа зробив, дуже мало. Але що ж, якби я тоді стільки знав про Нього, хоча б як зараз. Молвився багато, дуже багато молився. Всіх, із ким зводила доля, приносив Йому на руках молитви. І за катів тих, НКВДистів молився, і за охорону, й за наглядачів. Може хоч молитви мої мені Господь зарахує там, на небі.

Скоро залишу цю землю. Важко було й небезпечно, але як пригадаю оте все, то так тепло стає на душі, радісно. Бо Ісус був зі мною. Слава Йому!

• Олексій Вітрук

Бог

Бог був, Бог є і вічно буде!
Його мій погляд бачить всюди
У неба ясному просторі,
Де щедро Він розсіяв зорі,
Де світле сонечко тримає
І всім планетам місце має.
Бог був, Бог є і вічно буде!
Чому ж не всі в це вірять люди?
Його я бачу у росинці,
У квітах дрібних на стеблинці,
Що аромат усім дарують,
Про велич Бога нам свідкують...
Бог був, Бог є і вічно буде!
Тверджу я всім на повні груди!
Він з мене зняв гріха кайдани,
Загоїв всі сердчні рани,
І там, де смерть вже не панує,
Нове життя мені готує.
Бог був, Бог є і вічно буде!
Він обіймає все і всюди,
Не може світ Його вмістити,
Тому Він хоче в серці жити!

Михайло Стащук

ЗАХІДНЕ УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ В США

Церква Євангельських Християн-Бaptистів міста Еверет

Адреса: 11401 Airport RD,
Everett, WA, 98204
Пастор: Олександр Ковальчук
(425) 319-7228, (425) 423-0467

Перша Українська Бapтистська церква міста Сіетл

Адреса: 37603, 28-th Ave S.,
Federal Way, WA, 98003
Пастор: Ігор Завірюха
(253) 347-6600

Українська церква Євангельсь- ких Християн-Бaptистів міста Ванкувер

Адреса: 3611 NE 132 Ave.
Vancouver WA 98682
Пастор: Павло Ковалик
(503) 407-0413

Українська церква Євангельських Християн-Бaptистів міста Сакраменто

Адреса: 5540, Date Ave.,
Sacramento, CA, 95842
Пастор: Володимир Вільчиця
(916) 348-1639

Євангельсько-Бaptистська Українська Церква "Джерело Життя"

Адреса: 5948 Pecan Ave.
Orangevale
CA 95662

Пастор: Сергій Почапський
(916) 390-4786

Перша Українська Євангельсько-Бaptистська церква міста Сан-Матео

Адреса: 1501, S El Camino REAL,
San Mateo, CA, 94402

Відповідальний: Володимир
Ковальчук
(510) 247-9604

Перша Українська Бapтистська церква міста Санта-Барбара

Адреса: 3721, Modoc rd., Santa
Barbara, CA, 93105

Пастор: Михайло Сміюн
(805) 685-2921

Перша Українська Євангельсько-Бaptистська церква міста Лос-Анджелес

Адреса: 2030, Glendale Blvd., Los
Angeles, CA, 90039

Пастор: Ілля Чепелюк
(949) 653-9196

Українська Євангельсько- Бaptистська церква міста Гемет

Адреса: 26089, Girard St., Hemet,
CA, 92344

Пастор: Ковальчук Антон

Перша Українська Бapтистська церква міста Сакраменто

Адреса: 1038 Meldy Ln.
Roseville, CA 95678

Пастор: Юрій Голас
(916) 334-1466

Церква Євангельських Християн-Бaptистів м.Кент

Адреса: 27031 III Ct. SE
Kent, WA 98030

Пастор: Леонід Літушко
(253) 941-4292

Вісник Правди в інтернеті
<http://www.visnykpravdy.com>